

DAVET MEKTUBU

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لا إله إلا الله

"Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir.
(5-MAİDE / 92)

Hâmd âlemlerin Rabbi olan Allah (a.c)'a mahsustur. O doğmamış ve doğurulmamıştır. O'nun öncesi ve sonrası yoktur. Ölüm ve yokluk O'na arız olmaz. O'nun dengî hiçbirşey yoktur. O'nun kürsüsü herşeyi kuşatmıştır. İlmî ile geçmiş ve gelecekteki herşeyi bilir. Kullarını herân görür ve gözetir. O'nun bütün kullarını herân görmesi, isteklerini duyması, yaptıklarını, kalplerinde olan biteni bilmesi O'na ağır gelmez. Bütün duâlar O'na yükselir. O herân yaratma halindedir. Bütün kullarına Râhman yalnızca mü'minlere Râhimdir. En güzel isimler O'nundur. Kullarının kalbini çekip çeviren O'dur. Ona hiçbir kötülük dokunmaz, kulun yaptığı hiçbirşey de ona fayda sağlamaz. Hâmd ve senâ, Medh-u, minnet onadır. O'ndan bağışlanma ve yardım dileriz.

En güzel ve kıymetli sâlat ve selâm mahlukâtı uyârip âlemi ervahta verdikleri sözü hatırlatmak onlara hâk yolu işaret etmek, bâtil dan sakındırmak için Rahmet olarak gönderilen, sözü, özü doğrulanmış Önder, Rehber, Komutan Muhammed (aleyhiselatuveselam)'e ve onun ehl-i beytine, darlıkta, zorlukta, mutlulukta yanında olan güzide ashabına ve onlar gibi yaşamaya çalışıp kur'an ve sünnet merkezli yaşam süren, hayatına ona göre belirleyen, bu mukaddes dini dert edinip, selefînin metod ve menhecînden ayrılmadan adım adım takip eden, cefa çeken, horlanan, alay edilen garîp muvâhhid lere olsun

Allah (azze ve celle) kime hidayet eder onu karanlıklar dan aydınlığa çıkarırsa, onu karanlığa sürükleyip saptıracak yoktur. Yine kimi saptırır karanlıklar da bırakırsa ona hidayet edecekte bulunmaz. Nefsimizin şerrinden ve kötülüklerinden, amellerimizin azlığından acziyetimizden Alemlerin Râbbi olan Allah (azze ve celle)'a sığınırız.

Sözlerin en güzeli muhakkak Allah (azze ve celle)'in kelâmıdır. Yolların en güzeli Muhammed (aleyhiselatuveselam) ve ashabının yoludur. Sonradan uydurulup dine ibâdet babında sokulan herşey bid'at, her bid'at delalet ve her delalette ateştedir.

Allah (azze ve celle) haniflerin imamı olan İbrahim (aleyhiselam)'a uyması için Rasullullah'a telkinde bulunup Ona tabî ol demiştir. Bütün müslümanlara örnek olarak gösterilen milleti İbrahim Allah'ın razı olduğu bir millettir. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Kendini bilmez ahmaklardan başka kim İbrahim'in milletinden yüz çevirir.”** (Bakara 130) Rasullullah önderimiz ve rehberimizdir. En büyük İmam

odur, ona uymak onun gibi yaşamak, elbette sıkıntı verecek “Yahu bu devirde böyle olurmu?” “Tamamda sakal ve salvarda neyin nesi daha genceciksin hayatını yaşa.” bu gibi sözler ile Rasulullah'a her haliyle benzemeyi engellemeye kalkışalardır. Üstad Seyyid kutub (Rahimahullah) derki; “Taviz, ancak tavizi doğurur.” Bugün sakal bırakma diyen, yarın sakallılarla gezme, boşver sanamı kalmış insanlara dini anlatmak, çok namaz kılma,...” diyeceklerdir.

Oysa Allah (azze ve celle) Kur'ân'da “Kınayıcıların kınamasından korkmayın. Allah'dan korkun” buyurmaktadır. Müslüman kişilik “Eee neyapalım, bu devirde böyle yaşamak çok zor.” diyemez. Bunu söyleyen ancak müslüman olduğunu iddia eden ama müslümanlığı ve Allah'ın davasını anlamamış bir zavallıdır.

Müslümanım diyen ve müslümanca yaşayan herkesin ödemesi gereken bir bedel vardır. Bedelsiz hiçbir şey yoktur.

Takvalı olmak bedel ister;Ahlakını düzeltmek, harfiyen Rasulullah (aleyselatu ve selam)'a uymayı gerektirir bunun sonucundan Rasulullah (aleyselatuveselam)'ın maruz kaldığı bütün itham ve sıkıntılara maruz kalır. İbâdet ve tâatle Allah (azze ve celle)'a varılır, cennet için bedel ödenir, Kişi ihsan ilkesi üzerine Rasulullah (aleyselatuveselam)'a bağlı kalır ve ihlas ile mücadele eder ise, dünyada bir cennet ahirette bir cennet ile müjdelerlenir. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir. (Yunus 64)”**

Müslümanım diyen bir kimse hastalığın vermiş olduğu acıya, ailesinin veya kendinin başına gelmiş bir musibete, mallarının azlığına veya dünyanın bir çok zevkinden mahrum kaldığına üzülmemesi gerekir. Rasulullah (aleyhiselatuveselam) der ki; “Dünya mü'min'in zindanı, kâfirin cennetidir.” Ömrümün sonlarında ölümcül bir hastalığa yakalanan bir müslüman bu durumdan dolayı daha çok Hamd etmelidir, bilinmelidir ki Allah (azze ve celle) bir kulun iyiliğini isterse onu hastalıkla imtihan eder ve sabır verir tâki onun günahlarına kefâret olsun. Müslüman musibet istememeli ancak gelen musibetlere sabretmeli Allah (azze ve celle)'dan süreki yardım isteyip sebat etmelidir. Her musibet bir imtihan her imtihan da bir nimettir çünkü imtihanı başarıyla geçen kimselere Allah (azze ve celle) müjdeler vermiştir. Müslüman her musibete imtihan gözüyle bakarsa bu şuur ona güç verir. Bugün memur olmak için onca yıl sadece bir imtihan için

çalışan kişileri düşününce bu şuurun ancak dünyevi menfaatlerde olduğu görülüyor. Ancak bu dünyevi mafaatleri uhrevi menfaate çevirmek için her musibetle bir imtihan gözü ile bakar çok mücadele edersek ozaman sınavımızın sonucuda büyük olacaktır.

Bu mücadele için Allah (azze ve celle) daha çok sabır ve sebat verecektir, muhtemeldir bu sabrın karşılında daha çok musibet gelecektir ancak bu gelen musibetlere dediğimiz gibi, imtihan ve nimet sonucunda günahlara kefarete,daha çok sevap!Gözüyle bakarsak ozaman ziyarı kâr'a çevirmiş olacağız.

Bu durumda üzölmek/hüzünlenmek kişiyi sabırdan alı koyar, çünkü hüznün insana yorgunluk, sikkınlık, hiçbir seyden zevk alamamak, iradesizlik gibi duyguları yaşatır ve insan hüznölü olunca hiçbir ibadetini ihlas ile yapamaz, İslâm ile ilgilenemez. Bunları yapsa dahi biryerde kopukluk olur. Bu hüznölü, hüsnölü zan'a çevirmek gerekir. Bir müslöman gözünün gördüğü ve görmediğı herşeyi yaratan Allah (azze ve celle)'ı düşünmesi ona kavuşmayı umması elbetteki bütün dünya zevklerinin üstünde bir zevktir. Bu durumda günahlarına tevbe etmek ve Allah (azze ve celle)'a güvenmek ona karşı hüsnölü zan beslemek gerekir. Allah (azze ve celle) buyurdu ki; **“De ki; Ey kendi nefsileri aleyhinde haddi aşan kullarım. Allah'ın rahmetin den ümit kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahlarınızı bağışlar. Şüphesiz o çok bağışlayan ve çok esirgeyendir. (Zümer 53)”** Müslöman müsibetler sebebi ile oluşun bütün hüznölü ve kederi atması bütün olumsuzlukları artı yöne çekmesi gerekir. Allah (azze ve celle) buyurur ki; **“Gevşeklik göstermeyin, üzüntölüye kapılmayın. (Ali imran 139)”**

Bu durumda kişi Tevhidi her alanda aktifleştirmelidir. Çünkü cennet ancak Tevhidi bir hayat ile hayatını sürdüren kimselerin yeridir. Tevhid dini Allah (azze ve celle)'ın tek istediğı, peygamberlerini bu amaç uğruna gönderdiğı bir dindir. Tevhid dünyanın kuruluş gayesi, peygamberlerin tek amacıdır. Allah (azze ve celle) bütün günahları affedeceğini söylemiştir, yine cehenneme girenlerin bile birgün oradan çıkacağını söylemiştir. Ancak hayatta iken tevhidi sağlamış insanlar için geçerlidir.

Tevhid -La İlahe İllAllah-'ın kendisidir. Allah (azze ve celle) âlemi êrvahta bütün ruhları yarattığı zaman herkesi kâlu belada toplayıp

ruhlara seslenmiş “Ben sizin Rabbiniz Değilmiyim?” demiştir. Bütün ruhlar “Evet sen bizim Rabbimizsin” diye cevap vermişler. Allah (azze ve celle) insanlığın annesi ve babası Adem ile Havvayı dünyaya gönderdiği zaman onların neslinden, “Evet sen bizim rabbimizsin” diyen ruhlar, çeşitli vesileler ile dünyaya gelmişlerdir. Her dünyaya gelen (Allah'ın rahmet ettikleri hariç) Allah'a verdikleri bu sözü unutmuşlar, Hiçbir gaye ve amaç olmadan hayvanlar gibi yaşamışlar.

Allah (azze ve celle) kullarına olan rahmetin den, her kavime bir peygamber göndermiş ve daha önce verdikleri sözü hatırlatmışlardır. İnsanların bazıları hevasını ilah edinmiş, kimisi karısını, kimisi babasını, kimisi atasını, kimisi ırkını, kimisi kavmini, kimisi kendi elleriyle yaptığı putulu, kimisi ayı, kimisi güneşi, kimisi yıldızları, kimisi bulutları, kimisi yağmuru, kimisi toprağı, kimisi taşları...” Her gelen peygamber kişilerin hayatlarında olan bu gibi ilahları reddetmelerini, ibadeti sadece Allah'a yapmalarını ilah olarak sadece onu kabul etmelerini söylemişlerdir. Allah (azze ve celle) buyurdu ki; **“Biz her kavme Allah'a ibadet edin, Tağuta kulluk etmekten kaçının diye emretmeleri için bir peygamber gönderdik.(Nahl 36)”**

Allah (azze ve celle) ayeti kerime de, bütün müşriklerin taptıkları ilahları tek bir isim ile isimlendirmiş ve hepsine -Tağut- demiştir. Tağut demek, Allah'a isyan noktasında kendisine itaat edilen, Allah'a ibadetten alı koyan, Allah'ın dışında ibadet edilen herşeydir. Allah her insana hayatında ne tağutu varsa ona ibadet etmemesini onu inkar edip uzaklaşmasını emretmiştir. İbadet kavramı çok geniş bir kavramdır.

İbadet; “Sevilen, korkulan, yardımı beklenen, dua edilen, adak adanan, kurban kesilen, namaz kılınan, oruç tutulan, rızasını gözetmek razı etmek için yaptığımız hac, zekat, sadaka,vb. Gibi ameller olduğu gibi aynı zamanda, hükmüne razı olunan, koyduğu kanun ve getirdiği nizama göre hayatını belirleyen, çizdiği sınırları aşmadan sadece onu razı etmek için çalışmak. Sadece onun kanunlarını benimseyip hilafına itiraz edip reddetmek, sadece onun kanunlarına muhakeme olmak.vb gibi Allah (azze ve celle)'ın rızasını gözeterek, sevip hoşnut olacağı her hareket ibadettir. Aynı zamanda her hususta sadece Allah (azze ve celle)'a itaat etmek, ona isyan noktasında itaat edilen şeylerden beri olmakta ibadettir.”

Allah (azze ve celle) şöyle buyuyor; **“ Ey adem oğulları, ben size şeytana ibadet etmeyin, o size apaçık bir düşmandır diye haber vermedimmi.(Yasin 60)”**

Burada ifade edilen ibadet etmeyin lafzını müferssirler, Allah (azze ve celle)'a isyan noktasında ona itaat etmeyin diye açıklamışlardır. Zaten mantıken de kendisini semavi bir dine nispet eden hiç kimse şeytana ibadet etmez. Bilakis dilinden geldiğince ona lanet okur. Bu ayetten anlıyoruz ki Allah (azze ve celle)'a kendilerini denk tutan veya Allah (azze ve celle)'a isyan fiilleri izhar eden kimselere isyan ettikleri hususta itaat etmemiz ona ibadet etmemizdir. Sonuç olarak ibadet olabilecek her ameli sadece ve sadece Allah (azze ve celle)'a yapmak için gönderildik ve bizden beklenen istenende budur.

Allah (a.c) şöyle buyuruyor; **“Dinde zorlama yoktur, hak ve batıl birbirin den apayrıdır. Kim tağutu inkar eder, Allah'a da iman ederse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa tutulur. Allah işiten ve bilendir. (Bakara 256)**

Allah (azze ve celle) ayette, kendisine ibadet ve itaatten alı koyan herşeyi reddetmemizi, inkar etmemizi, ondan uzaklaşmamızı emretmiştir. Çünkü biz onlardan uzaklaşmaz isek, Allah (azze ve celle)'a tam anlamıyla kulluk etmemiz, ibadetlerimizi sadece ona yapmamız mümkün olmaz. Öncelik li olarak Allah (azze ve celle) bizim onlardan uzaklaşmamızı bundan dolayı istemiştir. Taki bütün ibadetleri sıhhatli bir şekilde Allah (azze ve celle)'a yapalım.

Allah (a.c) şöyle buyurmuştur; **“Andolsun ki nuhu elçi olarak kavmine gönderdik. Dediki; Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur.” (A'raf 59)**

Allah (a.c) şöyle buyurmuştur; **“Ad kavmine kardeşleri hudu gönderdik, Dediki; Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur.” (A'raf 65)**

Allah (a.c) şöyle buyurmuştur; **“Semud kavmine kardeşleri salihi gönderdik, Dediki; Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur.” (A'raf 73)**

Allah (a.c) şöyle buyurmuştur; **“Medyene kardeşleri şuaybı gönderdik. Dediki; Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur.”** (A'raf 85)

Görüldüğü üzere hiçbir peygamber kavimine Allah (azze ve celle)'in varlığını ispatlama yoluna gitmemiş sadece ibadetlerin de ortak koştukları için onları uyarmış, hayatarındaki tağutlar dan beri olup, ibadeti sıhhatli bir şekilde sadece Allah (azze ve celle)'a yapmalarını tebliğ etmişlerdir. Zaten kur'an'ı kerime bakıldığı zaman, Allah (azze ve celle)'ın kendi varlığını ispat etmek için birşeyler indirdiği görülmemiştir. Zira her ayet Allah (azze ve celle)'ı ibadette birlemeye davet etmiştir. İlginçtir dün müşrikler tarafından peygamberin (aleyhiselatuveselam) yeni bir din ile geldiği iddia edilmişti, ibrahim (aleyhiselam)'in dininin dışında bir din getirdiği söylenmiştir. Bugün ise bizim yeni bir din getirdiğimiz iddia ediliyor, peygamberin (aleyhiselatuveselam)'in dininin dışında yeni bir din.

Bilmeliyizki, rivayetlere göre 124 bin peygamber dünyaya “Hayatlarınızda ki her tağuttan sakının, Sadece Allah'a ibadet edin” ilkesi üzere gelmişlerdir. Kainatta iki tane sadece iki tane din mevcuttur. Biri Tevhid dinidir. Diğeri ise şirk dini, bugün kendilerini çok akıllı sanan ahmak ateistlerin dini bile vardır. Onlarda şirk dinine mensup mahluklardır. Dolayısıyla bir kimse ya müslümandır. Ya da kafir. Bunun orta yolu yoktur.

Allah (a.c)'ın bize haber verdiği sapasağlam kulpa yapışmamız için öncelikle Allah (a.c)'ın dışında ibadet edilen her merciyi inkar etmemiz lazımdır. Sapa sağlam kulp “La İlahe İllAllah” dır. Bu sağlam kulp iki kisma ayrılır.

1)Nefy-İnkâr

2)İspat-Kabul

La İlahe lafzı nefyi içerir ve bu kelime; Allah (azze ve celle)'a hakimiyet te denk tutulan parlamentoları, millet meclislerini, beşeri kanun ile hükmeden bütün otorite ve mahkemeleri, beşeri ürünü bütün ideolojileri, kendisine dünyevi ve uhrevi yardım edeceğini iddia eden sahte şeyhleri, beşeri teşriileri korumak için açılan bütün askeri güçleri, tağutları korumak için görevli din kisvesi altına girmiş -Atatürkün ilke ve

inkılaplarına bağı kalacağına yemin eden- bütün bel'am imamları, putlaşan hükümleri, kanun, nizam, yaşantı, insan, vb bütün Allah'a isyana kalkışan, ilahlık moduna geçmiş kimseleri, ilah konumuna getirelen her cismi, mahluku reddetmeyi gerektirir.

İllallah kısmı ispatı içerir, bu kelime; Allah'ın kanunlarını, emir ve yasaklarını, hayat nizamının daki metodunu, yaşatanın, öldürenin, rızık verenin, doğa işlerini düzenleyenin, kendisi olduğunu asla ortağı olmadığını kabul etmeyi gerektirir. Ve yine ancak o tek sevilir, güvenilir, yardımı beklenilir, yalnızca mahluk ona muhtac olur, her işin çözümü onun elindedir, yalnızca ondan korkulur. Bu gibi bütün ibadetleride ona has kılmak ispat ettiğinin işaretidir.

Kısaca -tevhid- bütün ilahlık iddiasında bulunani, ilah konumuna getirilen herşeyi zatında ve sıfatlarında Allah'ı birlemektir

Buna ilişkin Muhammed (aleyhiselatveselam) şöyle buyurmuştur; **“Kim “La ilahe illallah” derse ve Allah (azze ve celle)'dan başka tapılanları reddederse malı ve kanı haram olur. Onun hesabı Allah'a aittir.”(Müslim İman)**

İşte Allah'ın bizim öğrenmemizi ve üzerinde sebat etmemizi emrettiği Tevhid budur. Bu tevhidi öğrenip onunla amel etmeden, ne cennet vardır, nede rahatlık, Tevhidi bilmeyen hem dünyada sefalet içinde hemde ahirette rezil ve rüsvaylık içinde olacaktır. Her ne kadar müslüman olduğunu iddia etsede Allah'ın istediği gibi imân etmez ise o kimse cenneti hak etmediği gibi cehennemden de çıkmaz.

Günümüzüm en büyük tağıtu Allah'ın sistemini, kanunlarını, kurallarını, emirlerini, yasaklarını ortadan kaldırıp kendi hükümlerini kanunlaştırıp yasa haline getirip insanlara uygulayan demokrasi havariliğini yapan kafir sistemdir. Bunu düzenleyen millet vekilleri ve onlara bağı olan müseseleri Allah'ın değil kendi kanunlarını icra ediyorlar. Dolayısıyla Allah'ı hakim (hükmeden) sıfatını iptal edip. Hakim (Hükmeden) sıfatını kendi meclislerine veriyorlar. Böylece Allah'a isyan edip, kafirlerden oluyorlar. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmez kafir olur. (Maide44)”** Yine şöyle der; **“Allah Hüküm koymadan kendisine ortak kabul etmez. (Kehf 26)”** Yine şöyle der; **“Hüküm ancak Allahındır. (Yusuf 40)”**

Üstad Seyyid kutub bu ayet hakkında şöyle diyor; İster beşer türünden olsun, isterse beşer dışındaki ruhlar, şeytanlar, melekler, Allah'ın hakimi bulunduğu evrensel güçler türünden olsun, sözkonusu "sahte" rabblerin tamamı, rabblik noktasında bir hiçtir, rabblik gerçeğinin en ufak bir niteliğine bile haiz değildir. Rabblik sadece ve sadece, her şeyden üstün ve tek olan, kulların yaratıcısı ve onların tümünden üstün bir konumda bulunan Allah'a aittir.

Gelgelelim çeşitli cahili sistemlere ve ortamlara mensup kimi insanlar, sözkonusu sahte rabblere, kendi kafalarından bazı isimler yamamakta, bazı sıfatlar takmakta ve de kimi özellikler yakıştırmaktadır. Bunların başında da bu tür sahte rabblere tanınan, hüküm koyma ve otorite yetkisi gelmektedir... Oysa Allah onlara ne böylesi bir otorite tanımış, ne da onların doğru olduklarına ilişkin bir delil indirmiştir.(Fizilal kur'an Tefsiri)

Allah'ın haram dediği birşeyi bu hükümet helal sayıp insanlara uygulayıp Allah'a isyan etmişlerdir. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine yasalar yapan ortaklamı vardır.?Eğer azabı erteleme sözü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz zalimler için can yakıcı bir azap vardır.” (Şura 21)** Yine şöyle der; **“Onlar hahamlarını (Rahiblerini) meryem oğlu isayı Allah'dan başka Rabler edendiler.(Tevbe 31)** "Tevbe 31" ayetinin tefsirine bakıldığında, hep aynı ifadelere (hadiseye) yer verilmiştir. O hadise şöyledir; Adiy bin hatem -Önceden Hiristiyan olan bir sahabeydi- ve Rasulullah (aleyhiselatuveslam) Onlar Rahiblerini, bilginlerini (din adamlarını) Allah'dan başka rabler edindiler buyurduğunda, Adiy bin Hatem, Ya Rasulullah (aleyhiselatuveslam) biz onları rabler edinmedikki dediğinde, Rasulullah (aleyhiselatuveslam) şöyle buyurmuştur, Peki ya Adiy! Siz onların helal dediklerini helal, haram dediklerini haram kabul etmediniz mi? Adiy ibn Hatem "evet" cevabını verince, Rasulullah (aleyhiselatuveslam) işte bu onları Allah (azze ve celle)'dan başka rabler edinmektir, buyurdu.

Bir kimse Allah (azze ve celle)'ın kanunlarını hiçe saymış, kendi koymuş olduğu kanunları yürülmüş koymuş, Allah (azze ve celle)'ın haram sayıp kesinlikle meşru saymadığı konularda isyana kalkışmış helal ilan etmiş, Allah (azze ve celle)'ın helal kıldıklarına aynen isyan ederek haram saymış yasaklamış kendini Allah (azze ve celle)'dan başka bir rab ilan

etmiş Tağut olduğunu açıkça beyan etmiştir. Bir kimse onların partilerine üye olur, kanunlarını benimser, ona davet eder, gidip oylarıyla onları seçer başa getirir veya başa getiremese bile oy olarak fiili destek verirse Ayet ve hadislerin hükümleri ile kafir olur. Bu yapılan fiil “La ilahe İllallah”ı bozan unsurlardan olup kişiyi kafir ve müşrik yapan bir küfür amelidir.

Yani şöyle bir iddia'ya kalkışan kimse çok cahil bir kimsedir, “işte biz oy vermezsek daha kötülerini başa gelir daha kötü kanunları yaparlar vs.....” İslâm'da ehveni şer diye bir kaide vardır. İki haramdan daha az haram olanını tercih etmedir. Bu kaide ancak, iki haram arasında zorlanan kişi için geçerlidir. Mesela biri zoraki, “Ya bu içkiyi içeceksin, yada ölmüş at eti yiyeceksin” derse, daha az haram olan at etini seçmek daha ehvendir. Yoksa iki tane parti vardır biri diğerinden daha iyidir diye ona destek olunmaz. Birincisi buna zorlayan kimse yoktur. İkincisi bu partiler haram değil şirktir. Dolayısıyla iki haramda seçim olabilir çünkü her haramın günahı aynı değildir. Ama her şirkin günahı aynıdır.

Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Allah şirki asla bağışlamaz, bunun dışında günahları dilediği kimse için bağışlar. (Nisa 116)”** Dikkat edilirse ayette, her günahı dilerse bağışlayacağını beyan ediyor. Yani kişi zani (zinakar), içkici, kumarcı, faizci olabilir Allah (azze ve celle) dilerse bağışlar. Ancak Şirki asla affetmeyeceğini beyan ediyor.

Allah'ın isimlerinden biri hakimdir, yani kanun koyan hükmedendir. Allah'ın dışında hüküm verenlerde Allah'a kendilerini denk tutmuşlardır. Mesela Allah (azze ve celle) zina edenin yüz sopa ile cezalandırılmasını emretmiştir, ancak mevcut sistem bunu rızaya bağlamıştır. Dileyen dilediği kimse ile nikah olmadan zina edebilir buna bir ceza yoktur. Yine Allah hırsızların ellerinin kesilmesini söylemiştir ama mevcut sistem 3/5 ay hapiste tutup bırakmayı tercih etmiştir.

Yine Allah faizi yasaklamış ama mevcut sistem her yerde bankalar açarak faizi helal saymıştır. Hatta öyle ki Allah (azze ve celle) bir erkek ile bir kadının evlenmesini nikah akdine bağlamıştır. Ancak mevcut sistemin imamları resmi nikah olmadan dini nikahı bile yapmaz hale gelmişlerdir. Resmi nikah olmadan dini nikah yapanı görevden almışlardır.

İşte bu sistem bu derece Allah'a ve kanunlarına düşmanlık beslemekte ona kafa tutmaktadır. Her müslümanın bu sistemle ilişkisi olan bütün

müesseselerden uzak durması gerekir. Yoksa müslüman kalması imkansızdır. Bir anne kızını mevcut sistemin okunula başı kapalı gönderdi diye iki yıl hapse mahkum edilmiştir. Daha geçen gün haberlerde gördük.

Peygamber (aleyhiselam) bindörtü yüz yıl önce dünyaya gelmiştir. Vahiy ile desteklenmiş ve Allah (azze ve celle) dinini onun aracılığı ile tamamlamıştır. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı (verip ondan) hoşnud oldum. (Maide 3)”** Rasullullah (aleyhiselam) zamanında bütün hükümler ayrı ayrı sahaberler aracılığı ile verilmiştir. Dinde eksik hiçbir şey kalmamıştır, Allah'ın emretmediği Rasullullah'ın yapmadığı hiçbir amel ve ibadet kabul olunmaz. Rasullullah (aleyhiselam) “Sonradan ortaya çıkan her ibadet batıldır, tarafımızdan reddedilmiştir.” buyurmuştur. Allah (azze ve celle) aile içinde olan meselelere bile hüküm tahsis etmiştir, kurân ve Rasullullah'ın siresinde herşey mevcuttur. Dinde hükmü mevcut olan meselelerde bir kimse ile anlaşamazsak mevcut şer'i mahkemelere gitmekte fayda vardır. Ancak günümüzde şeriât mahkemeleri olmamasından dolayı mevcut küfür sisteminin yetkili mahkemelerine gidilmektedir. Allah (azze ve celle) kendi dışında hüküm veren bütün mercileri kötölemiş ve her müslümanın bu gibi yerleri inkar edip onlardan uzak durmasını istemiştir. Aksi halde hükmü kendisinden başkasına verdiklerinden dolayı onları azap ile müjdelemiştir.

Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **“Ey iman edenler, Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan idarecilere de itaat edin. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsanız, aranızda herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düştüğünüz zaman onun hükmünü Allah'a ve Peygambere havale edin. Bu daha hayırlıdır. Ve netice bakımından da daha güzeldir. Sana indirilen Kur'an'a ve senden sonra indirilen kitaplara iman ettiklerini iddia edenleri görmüyor musun? Onlar, tağutun önünde muhakeme olunmak istiyorlar. Halbuki o tağutu inkar etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan onları, derin bir sapıklığa düşürmek istiyor. Onlara: "Allah'ın indirdiği Kur'an'a ve Peygambere gelin." denildiğinde, münafıkların senden şiddetle yüz çevirdiklerini görürsün. Kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde nice olur halleri? Sonra da sana gelip: "Biz iyilik etmek ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik." diye Allah'a yemin ederler. İşte bunların kalblerindeki Allah bilir. Onlara aldırma. Onlara**

nasihat et. Kendilerine tesir edecek güzel söz söyle. Biz bütün Peygamberleri Allah'ın izniyle kendilerine ancak itaat edilsin diye gönderdik. Eğer insanlar kendi nefislerine zulmettikleri vakit, sana gelip de Allah'tan, günahlarını bağışlamasını dilesedyler, Peygamber de onların bağışlanmasını isteseydi, muhakkak ki Allah'ı, tevbeleri kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı. Rabbine yemin olsun ki aralarındaki anlaşmazlıklarda seni hakem seçip sonra da verdiği hükme, içlerinde bir sıkıntı duymadan tamamıyla boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar. (Nisa 59-65)”

Ayetlerinde anlaşılacağı üzere Allah (azze ve celle)'in ve peygamberin değıilde. Kendi heva hevesini kanun yapan mercilere gidip, anlaşmazlıklarını onlara sunanların kafir olduklarında işaret vardır. Bir müslüman sadece Allah'a ve rasülüne muhakeme olmalıdır. Sadece Allah'ın ve rasülünün kanunlarını kabul etmelidir, bunun dılında kalan vahiyle desteklenmemiş hiçbir hükmü kabul etmemeli ve onlara anlaşmazlığını sunmamalıdır. İmam Ebu Hanifenin öğrencisi İmam Muhammed eş şeybani der ki; “Eğer Müslümanlar ile zımillere bir kadı tayin edilirse, kadı Müslüman olmadığı müddetçe müslümanın lehine ve aleyhine hükmetmesi caiz değildir.” (Siyerül kebir)

İmam Şevkani Nisa 60'ı zikretikten sonra şunları söylüyor; “Rasulullah (aleyhiselam)'e inen Kur'an'a ve ondan önceki nebilere inen kitaplara inandıklarını iddia etmelerine rağmen, bunları bozan ve yürürlükten kaldıran taguta muhakeme olmak isteyenlerin bu iddiasına şaşılır doğrusu. Allahu Teala'nın şeriatı dışındaki her şeriat, taguttur. Oysa Allahu Teala, gerek Rasulullah (aleyhiselam)'e ve gerekse ondan önceki bütün rasullere tagutu reddetmelerini emretmiştir.” (Fethul Kadir Tefsiri c: 1 s: 482)

İmam Kurtubi şöyle diyor: Ebu Ali dedi ki: “Allah'ın kanunlarından yüzçevirip onların dışında başka hükümleri isteyen kafir olur.” (Kurtubi Tefsiri s: 2185)

İmam İbn Kesir şöyle demektedir; “Allah-u Teâlâ tüm işlerde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i hakem tayin etmeyenin iman etmiş olmayacağını kendi adına yemin ederek belirtiyor. Allah'ın rasulü sallallahu aleyhi ve sellem hükmederse o haktır. Zahiren ve batinen yalnız ona bağlanmak gerekir.” (İbni Kesir Tefsiri c: 1 s: 520)

İmam İbn Kayyım derki; “Allah we Rasulunun getirdiğı şey dışında

birşeye başvuran yada hüküm için başvuran kimsenin, Tağut'a başvurduğunu ve O nun hükmünü istediğini bildirmektedir. Tağut, Ma'bud, tabi olunan yada itaat edilen olarak sınırı aşan her kuldür. Her topluluğun Tağut'u, Allah ve Rasul'u dışında başvurdukları, Allah'a itaat olduğunu bilmedikleri, Allah dışında İbadet ettikleri, Allah'tan bir delil olmaksızın tabi oldukları yada itaat ettikleri herkestir." Ve yine şöyle der; "Kim rasulün getirdiğinin dışında bir hüküm verir veya bu hükme muhakeme olursa işte o, tagutu hakem tayin etmiş ve taguta muhakeme olmuştur." (İ'lamu'l Muvakkiin)

Büyük geçmiş imamların bu konu hakkındaki görüşleri bunlardır. Ayet hadisler ve alimlerin sözlerin den de anlaşılacağı üzere günümüz mahkemelerine gitmek, onlardan hüküm talep etmek, onların önünde secde etmek gibi bir ibadettir. Allah (azze ve celle) her halukarda kendi hükümlerine gelinmesini istemiştir. Müslümanın üzerine düşen ikrah olmadan bu mahkemelere gitmemektir. Ancak ikrah (zorlama) hali müstesna Allah (azze ve celle) ikrah durumunda küfür ameli işlenmesine cevaz vermiştir. Ancak bu zorlama ancak, canın tehlikede ise veya senin helak olmana sebep olacak büyük bir malın gaspedilmiş ise bu durum senin helakına neden olacaksa mevcut sistemin mahkemelerine gidebilir. Allah müslümanları korusun.

Bu tağutların diğer bir müesseseleri ise mevcut sistemin okullarıdır. Eskiden firavunlar kendi sistemleri ni ayakta tutmak için sihirbazlar yetiştirirlerdi ve böylece halkı susturur kendi sistemine karşı ayaklanmamasını sağlardı. Ancak günümüz firavunları halkı köleleştirmek için mevcut eğitim sistemlerini kullanmaktadır. Daha küçük yaşta kendi sistemlerini minnacık beyinlere nakşedip meşru Bir şey kılıfına sokmaktadır. Böylelikle kendi sistemlerine, saltanatlarına bir zarar ve zeval gelmemek tedir. Çocuklar hergün mevcut sistemin putunun önüne geçip, kendi uydurdukları küfür sözlerini tekrar ettirmektedirler.

Daha dışarıda iken küçüçük çocukları kendi bayrak ve putlarının önünde kıyamda durdurup Allah dışında başkalarını karşısında kıyamda durulabileceğini söylemeye çalışmakta ve kendi putlarını saygıyla tan'zim etmekte. Bu durumu bilen sözde müslüman aile kesinlikle buna müdahale etmemektedir. Başlangıçta mecburi beş yıl olan eğitim sekiz yıla çıkarılmış ve şu sıralarda on bir yıla çıkarma girişimleri söz konusudur.

Acaba amacı sadece kendi çıkarları olan Tağutlar, halkı çok sevdiklerinden dolayı mı eğitime bu kadar önem verirler? Asla! Bu Allah'ın değişmez kanunlarına aykırıdır. **“(Ey müminler!) Ehl-i Kitaptan kâfirler ve putperestler de Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Hâlbuki Allah rahmetini dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.” (Bakara 105)**

Çünkü bu eğitim kurumları insanları sisteme köleleştirme tezgâhlarıdır. Bunun en açık delili de her sabah körpe beyinlere uygulanan putun önünde saygı, tazim vb. adları altında yapılan törenler yani ibadet merasimleridir. Bu merasimlere katılmamak bir yana bu merasimlerde çok basit bir hareket dahi çocuğun uyarı ve okuldan uzaklaştırma cezası alması için yeterlidir. Bu da yetmezmiş gibi hayat boyunca çocuğun karşısına çıkacak olan sicil bozukluğu da işin ekstrası olarak insanların önüne konur. Bu okulların resmi hizmete mahsus, kanuna yeminli köleleri olan öğretmenler sürekli küfür sözleri nutk ederek daha hakla batılı ayırt edemeyen çocukların kalbine nifak tohumları ekerler. Allah (azze ve celle) ayeti kerimede şöyle buyurur: **“O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.” (Nisa 140)**

Küfür, şirk sözlerinin konuşulduğu meclislerde inkâr etmeden veya meclisi terk etmeden oturanlara Allah (cc) bu hükmü vermiştir. Sizde onlar gibi olursunuz. Bu körpe beyinlerin fitratları işte böyle küfür sözleriyle zehirlenir. Öyle bir hal alır ki ilerde işiteceği ve söyleyeceği küfür sözlerine de artık duyarsızlaşır. Var olan neslin sıkıntısı da bu değil midir? Kendini babadan görme dinle Müslüman zanneden nesil, bu küfür sözlerine ve fiillerine o kadar alışmıştır ki, ondan hiçbir rahatsızlık duymaz.

Ve hayatının ilerleyen safhalarında da işleyeceği küfür içerikli söz ve fiillerle de İslam dininden çıkmasına rağmen hala kendisini Müslüman zanneder. Aynen bugün olduğu gibi, herkes -Elhamdulillah müslümanım- diyor ancak daha kelime-i tevhidin manasını bile bilmiyor. Müslümanlık babadan oğula geçen bir din değildir. Müslümana düşen tağut olan bu mevcut sistemin her kurumundan uzak

durmadır. Yavrularını Rezzak (Rızkın emin bir kefilisi olan) Allah'a güvenip onun yolunda yetiştirilmesi gerekir. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; "Ev halkınızı yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyunuz." Bir müslüman baba çocuğunun rızkından endişe etmemelidir. Zira Allah'ın Rezzak sıfatı vardır, hiçkimseyi rıziksız bırakmaz, heleki bu müslüman ise. Rasulullah (aleyhiselam) buyurur ki; "Eğer ki siz Allah'a layıkıyla tevekül etseniz, nasıl ki bir kuş sabah yuvasından uçup rızkını aramaya gidip aksam evine tok dönüyorsa Aynen sizde öyle rızıklanırsınız." O yüzden çocuklarınızı cehennemden korumak adına mevcut sistemin eğitim kurumlarının dan uzak tutunuz. Zira bu eğitim sisteminin asıl amacı -haramı mahsumlaştırma, küfrü meşrulaştırma- dır...

Sonuç olarak; Tüm anlattıklarımız Allah (azze ve celle)'in emri, peygamberin metodudur. Müslüman olduğunu iddiâ eden herkes müslümanca yaşamak zorundadır. Evet elbette bu yol meşakettlidir. Zorluklarla doludur. Ama Cennet ucuz değildir, müslümanca yaşamak zor olabilir ama birkaç sayılı gündür. Bu meşaketin sonucunda ebedi yurd olan firdevs cennetleri vardır. Cennetle ilgili ayetlerin hangisine bakarsanız bakın bir kuvvet istemiştir. Hz meryem isa (aleyhiselam)'ı doğuracağı zaman bir ağacın gölgesine yaslanmıştı ve Rabbine dua etti, açlığını susuzluğunu bildirdi, Rabbi (azze ve celle) ona ya meryem topugunu toprağa vur ve belinle ağacı salla dedi ve ağaçtan düşen meyveyi yedi ve topugunu vurduğu yerden su fışkırdı su içti. Yani Allah (azze ve celle)'a gökten sofrayı indirmek zor değildi, ancak bir kuvvet bir bedel istedi. Allah'ın bizlere cenneti vermesi ona ağır gelmez. Ancak biz onun için bedel ödemeliyiz. Allah'dan başkası bize yardım edemez. Şeyhlerin, peygamberlerin, sıddıkların, şehidlerin bize bir faydası olmaz. Yarın mahkeme-i kübrada biz ve amellerimiz olacak başka hiçbirşey olmayacak. Ne Annemiz, ne babamız, ne kardeşlerimiz, ne çocuklarımız bize bir fayda sağlayamayacak. Hepimiz beşeriz ve birgün öleceğiz, müslüman ölümden korkmaz hatta Rabbini arzular. Günümüzde, uzak durmamız gereken iki meclis vardır, birincisini yukarıda uzun uzun anlattık, beşeri sistem ve onu ayakta tutan her müesese dedik. İkincisi ise, peygamber soyuyuz adı altında, cennetten vadler edip, sizi cennete kibrit kutusunda götürüleceğiz diyen günümüz sahte şeyhlerdir. Daha öncede dediğimiz gibi Bu din yedi kat semadan indi ve peygamber bu dini yaşadı yaşattı. Allah bu dinde eksik hiçbirşey olmadığını söyledi, Rasulullah (aleyhiselam) bizim yapmadığımız bir işi yapan

reddedilmiştir onun yaptıkları bid'âttir, her bidât sapıklıktır demiştir. Dolayısı ile günümüz şeyhleri ve tarikatlerinde Rasulullah'ın yapmadığı birçok amel mevcuttur, Rabıta, Hatme, Vird, Yardım isteme. Bunların hiçbirini ne Rasulullah nede sahabesi yapmamıştır. İmam Malik derki; "Bu ümmetin evveli ne ile ıslah olduysa, sonunda onunla ıslah olur. Evvelkiler herşeyi yapmıştır, sonradan gelenlere hiçbir söz hakkı bırakmamıştır. Onların yapmadığı birşeyi yapmaz caiz değildir reddedilmiş sapıklıktır." Günümüz şeyhleri kesesini saltanatını genişletmekten başka Bir şey yapmıyorlar. O yüzden müslümanların onlardan ve onların yaptığı amellerden uzak durması gerekir. Yaptıkları amelleri meşrulaştırmak için hadis birle uydurmuşlar, "Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır derler." Oysaki sahabenin, sahabenin öğrencilerinin ve onlardan sonraki nesillerin şeyhi yoktu. Yine bunlar yaptıkları amellere Bid'at'ı hâsene demişler. Ama Rasullullah'ın dilinden çıkan bütün cümleler onların bu bâtil iddialarını iptal etmektedir. Yine bunlar Şeyhe ittiba etmelerinin sebebi olarak söyle diyorlar. "Biz kimiz ki? Biz sadece, onlar bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ittiba ediyoruz." Allah (azze ve celle) müşriklerinde putlara tapma sebebinin bu olduğunu kur'ânda vurgulamaktadır. Allah (azze ve celle) şöyle buyurur; **"İyi bil ki; halis din, Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler; onlara, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ihtilafa düştükleri şeylerde, aralarında hüküm verecektir. Muhakkak ki Allah yalancı ve kafir olan kimseyi hidayete eristirmez.(Zümer 3)"**

Başka bir açıdan değerlendirecek olursak, Enes bin Malik (radiallahuanh) şöyle der; "Ben Rasulullah'ın hayatı boyunca 3 gün üst üste buğday ekmeği ile doyduğunu görmedim." Rasulullah (aleyhiselam) ve sahabesi zaruri ihtiyaçlarını görmek için çalışıp kendine yettiği kadarını alıp gerisini Allah yolunda infak ediyorlardı. Ama günümüz şeyh!leri altların son model araba hatta torunlarının bile altlarında Jeepler mevcuttur. Peki şimdi sormak lazım Allah (azze ve celle) "Mü'minler kardeştir" buyurmuyor mu? Rasulullah uhuvvet ve vahdet çerçevesinde müslümanların kardeş olduğunu söylemiyormu? Bugün binlerce müslüman aç ve sokakta değilmi? Yine binlerce müslüman zindanlarda çürümüyormu Yine binlerce müslüman zulüm altında değilmi? Allah bunun hesabını sormamızı mı?

Yine bu şeyhler tağut'a asker yetiştiriyorlar. Allah'ın bütün hükümleri ayaklar altında çiğnensin, Allah göğe hapsedilsin, kanunları yok sayılsın

ve sende bu devlete asker gönder öylemi? Allah bunun hesabını sormazmı?

Rasulullah tarafından birbirine kardeş ilan edilen Sa'd bin Rebi (radiallahuanh), Abdurrahman bin Avf'a (radiallahuanh) "Ben mal cihetiyle Medineli Müslümanların en zenginiyim, malımın yarısını sana ayırdım, evimin odalarını ikiye böldüm, istersen hanımlarımdan birini boşayayım onu sana nikahlayayım" demişti. Büyük Sahabi, cennetle müjdelenen On kişiden biri olan Abdurrahman bin Avf'ın (radiallahuanh) verdiği cevap yapılan teklif kadar ibretlidir: "Allah sana malını hayırlı kılsın. Benim onlara ihtiyacım yok. Bana yapacağın en büyük iyilik, içinde alış-veriş yaptığınız çarşının yolunu göstermendir" buyurmuştur. Sahabenin izinde olan bu şeyhlermi? Bunlarmı Rasullullah'ın sünnetine bağlılar.?

Şer'i çerçevede onlara her konuda cevap verdiğimizden işi akli boyutta inceledik vallahi nakil ve akıl onların bütün hasletlerini yalanlar. Vallahi onlardan ahmak yeryüzüne gelmemiştir. Övüne övüne şöyle bir hadise anlatırlar; "Şeyhimizin arkasında iki rek'ât namaz kılanı cehennem ateşi yakmaz." Allah'tan kork be adam Rasulallah (aleyhiselam) kızına kalk kızım fatma vallahi ben sana Allah'dan gelecek bir azabı geri çeviremem derken sende kimsin? Hele sen o değersiz işkembeni cehennemden kurtarda daha sonra müridlerini cehennemden kurtar.. İnsaf...

Sonuç olarak Üstad Seyyid Kutub şöyle der; "Biz ahiretten gezintiye çıktık ve dünya durağında bekliyoruz, bir gün bu geziden döneceğiz ve yolumuzu tamamlayacağız. Burdan ne topladığımız bizim için önemlidir." Ölüm bir son değil, başlangıçtır, asıl hayat burdan sonra başlayacak biz burdan geçerken neler topladığımızı gözden geçirmeli ve ahirete hazırlanmalıyız. Her ne olursa olsun Tevhid üzere yaşamalıyız. Allah (azze ve celle) bizi müslümanlar olarak yaşatıp ancak tevhid dini üzere müslümanlar olarak canımızı alsın.

(Tevhid ve Takva)

İMTİHAN DÜNYASI

“Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda bir övünme, mal ve evlat çoğaltmada bir yarışmadan ibarettir. Bu, bir yağmur gibidir ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurur da sen onu sapsarı bir halde görürsün. Sonra da çerçöp olur. Ahirette ise şiddetli bir azap da vardır, Allah’ın bağışlaması ve rızası da vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.”
(Hadid Sûresi 20.Âyet)

“Biz gökleri yeri ve ikisi arasındakileri bir oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.” (Duhan Sûresi 38)

Niçin yaratıldığınızı, dünyada niçin bulunduğunuzu, sayılı seneler önce bir hiç olduğunuzu belli bir zaman sonra öleceğinizi, aslında üzerinde yaşadığınız şu dünyanın sadece bir imtihan alanı olduğunu hiç düşündünüz mü? Yoksa dünyaya dalıp, boş amaçlar peşinde koşan insanlar gibi, Allah’a kulluğu bırakıp sadece hevâ ve heveslerinizin peşinde koşarak mı yaşamaktasınız? Kendi varlığınıza, şu dünyaya, kâinata bir bakın, Allah’ın bizler için yarattığı sayısız nimetlerini bir düşünün.

“Allah, sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Size şükredesiniz diye kulaklar, gözler ve kalpler verdi.” (Nahl Sûresi 78)

Evet, bundan sayılı seneler önce hepimiz birer hiçtik. Allah bizi yoktan varetti. Yoktan var olmak, bir hiçken yaratılmak... Bu sözleri söylemek dile kolaydır. Ama çoğu insan bu sözleri gerçek manada düşünmez. Düşünün ki eğer Allah bizleri yaratmayı dilemeseydi, yine bir hiç olarak kalacaktık ve buna ben neden hala yaratılmadım diye itiraz dahi edemeyecektik. Ne insan, ne hayvan, ne hava, ne su, ne uzay hiçbir şeyden haberimiz olmayacaktı. Adı sanı anılır olmayan bir hiçken var edilmek ne büyük bir lütuftur. Gerçekten bu konu düşünülüp ibret alınması gereken bir konudur.

“Ben, cinleri ve insanları ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım.”
(Zariyat Sûresi 56)

Bu kısacık ayet varoluşumuzun amacını muazzam bir şekilde belirtmektedir. Allah'a ibadet, kulluk. Oysa bugün insanların çoğu amaçsız bir şekilde ya da boş amaçlar peşinde yaşamaktadırlar. İnsanın adı sanı anılır bir şey değilken kendini bu imtihan dünyasında bulmasına rağmen hayatın akışına kapılıpda ben neyim, niçin varım, benden istenen ne? Neden ölüyoruz diye düşünmemesi ne hayret verici bir olaydır. Oysa kendisinden istenen sadece Allah'a kulluk etmesidir. Ey Allah'a kulluktan kaçanlar! Yoktan var edilmenizin karşılığını bu şekilde, nankörce yaşayarak mı vereceksiniz? Gelin Allah'a kulluk edin, boş amaçlar peşinde koşmayı bırakıp yaratılış amacınıza uygun yaşayın.

“Öyle ise Beni anın ki, Ben de sizi anayım. Bana şükredin, nankörlük etmeyin.” (Bakara Sûresi 152)

“Şüphesiz ki senin Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.” (Neml Sûresi 73)

Düşünün insan kendisine birisi ufak bir hediye verdiğinde bile nasıl teşekkür etsem de bu iyiliğin altında kalmasam diye düşünür. Kimisi de kendisine bir iyilik yapan kişiye hayat boyunca minnettar kalır. Ama bakıyorsunuz ki aynı insan kendisini bir hiçken yaratan Allah'a iman ve kulluktan kaçınmaktadır. İnsana hayat vermekten daha büyük bir hediye olabilir mi? Ve bu büyük hediye karşısında teşekkür etmemek nankörlük değil de nedir? Hem de nankörlüklerin en büyüğüdür.

“Her canlı ölümü tadacaktır. Yaptıklarınızın karşılığı da kıyamet günü size tam olarak verilecektir. Kim cehennem ateşinden uzaklaştırılıp, cennete konulursa işte o kurtuluşa ermiş olur. Dünya hayatı ise aldattıcı bir menfaatten başka bir şey değildir.” (Ali İmran Suresi 185)

Evet hepimizin sonuçta ölecek olması ve dünyanın gelip geçiciliği hayatımızın tartışmasız bir gerçeğidir. Ama çoğumuz ölümü pek düşünmeyiz. Neredeyse her gün başka insanların ölüm haberlerini alırız. Ama kendi ölümümüzü pek düşünmeyiz. Hep bu şekilde başkalarının ölüm haberlerini alacağımızı zannederiz. Ama ölüm gerçeğine rağmen çoğu insan dünyayı ahirete tercih eder. Oysa burası sadece bir imtihan alanıdır. Düşünün imtihanlardan birine giren bir kimse, sınava girdiği imtihan salonunu çok sevdiğini söylese ve oradan hiç çıkmak istemese ne kadar garip ve aptalca olurdu değil mi? İşte ahiretini ihmal edip te dünyaya bağlanan insanın yaptığı da böyle bir aptallıktır.

“Kim azgınlık edip, dünya hayatını tercih ederse, şüphesiz ki onun varacağı yer cehennemdir. Kim de Rabbinin huzurunda duracağından korkar ve nefsinin kötü arzularından menederse, şüphesiz ki onun varacağı yer de cennettir.” (Naziat Sûresi 37-41)

Önemli olan dünyayı, hayatımızın amacı haline getirmemektir. Hüsrana uğrayacaklar, ana gayeleri olarak dünya yaşamını seçip, sadece onun için yaşayanlardır.

“Şüphesiz ki Allah, iman edip salih amel işleyenleri, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. İnkâr edenler ise dünyada zevk edip geçirirler. Hayvanların yediği gibi yerler. Onların varacakları yer ateştir.” (Muhammed Sûresi 12)

Evet iman ve kulluktan uzak yaşamlar hayvani bir yaşam değildir de nedir. Her gün yiyip içip yatıp zevk edipte Allaha iman ve kulluktan kaçanın bir hayvandan ne farkı vardır. Yoksa hayvanlarda yiyip içip yaşarlar ama onlar imtihanda değildirler imtihanda olan insandır. Bu yüzden hayvanlar yaptığından sorumlu değildir ama insan sorumludur.

“...İnsanlardan: “Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver” diyen kimseler vardır. Onların ahirette hiçbir nasibi yoktur. Onlardan bazıları da: “Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru” derler. İşte onların kazandıklarından nasipleri vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.” (Bakara Sûresi 200-202)

İslam tamamen dünyaya bağlanmayı tasvip etmediği gibi tamamen onu terk etmeyi de tasvip etmez. Hepimiz hayatımızı idame ettirmek için çalışmalı ve başka insanlara yük olmamalıyız. Yani İslam'ın ön gördüğü dünya ve ahiret dengesidir. İslam'ın en temel özelliklerinden biri, onun dünya-ahiret ve madde-mana dengesini esas alan bir din olmasıdır. İslam her türlü aşırılığa, ifrat ve tefrite kapılarını kapatmıştır. O, orta yoldur. Ne batı uygarlığı gibi madde eksenli ve dünyevidir, ne de doğu uygarlıkları gibi dünya hayatını dışlayan bir anlayışa sahiptir. İslam'ın dünya görüşü dünya-ahiret dengesine dayalı, gerçekçi, berrak ve iki cihan saadetine dayalı bir yapıya sahiptir.

“Hanginizin daha güzel amel işleyeceğini denemek için ölümü ve hayatı yaratan O’dur. O çok güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.” (Mülk Sûresi 2)

Hayat bir imtihan, dünya ise imtihan salonudur. Tüm mesele bu imtihanı kazanmak ya da kaybetmekten ibarettir. Bu imtihanı kazananlar ebedi kurtuluşa ererken, kaybedenler ise hüsrana uğrayacaklardır. Dünya insanın asıl konağı, asıl yurdu değildir. İnsanın asıl hayat mekanı ahirettir. İnsanın yapması gereken, dünya hayatının geçici olduğunu ve buranın sadece ahiretteki konumunun belirlendiği bir imtihan alanı olduğu gerçeğini unutmaması ve ona göre hazırlığını yapmasıdır.

“Asra yemin ederim ki, insan mutlaka hüsrana uğrayacaktır. Ancak iman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.” (Asr Sûresi)

Kurtuluşun iman-amel bütünlüğü içerisinde İslam’ı yaşamakla mümkün olduğunu bildiren Asr suresi kolay cennet beklentisi içinde olanlar için bir cevap teşkil etmektedir. Bugün insanların çoğu hiçbir şey yapmadan cennete gitmek istemektedirler. Müslümanım demekle veya sadece lafla kelime-i şehadeti dile getirmekle, yaşam tarzları ya da dine karşı tutumları ne olursa olsun, cennete gitmeyi garanti ettiğine inanan milyonlarca insan vardır bugün dünyada. Tabii bu boş beklentide şeytanın ve nefsin etkisi de büyüktür. Şeytan Allah’ın merhametiyle insanları aldatır. Nasıl olsa Allah affeder bir şey olmaz deyip insanları günah batağına sokar. İşte insan bu tuzağa düşmemelidir.

KIYAMET-MAHŞER

“O gün gök erimiş bir maden gibi olur. Dağlar da atılmış renkli yün gibi olur. Hiç bir dost diğer bir dostunun halini sormaz. Onlar birbirlerine gösterilirler. Suçlu kimse o günün azabından kurtulmak için oğullarını, ailesini, kardeşini, kendisini barındırmış olan sülalesini ve yeryüzünde bulunan herkesi feda etmek ve böylece kendisini kurtarmak ister. Fakat ne mümkün! O cehennem alev alev yanan bir ateştir.” (Mearic Sûresi 8-15)

“O muazzam gürültü, kıyamet kopup geldiği zaman; İşte o gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, eşinden ve evlatlarından bile

kaçar. O gün onlardan her birinin başından aşkın derdi ve tasası vardır.” (Abese Sûresi 33-37)

O günün dehşetinden herkes kendi derdine düşmüş bir durumdadır. İnsan en yakınlarından bile kaçabiliyorsa o günün dehşetini bir düşünün! Annenizin sizden kaçtığını düşünebiliyor musunuz? O halde cennete giden yol araştırılmalı ve o yolda ölünceye kadar sebat göstermelidir.

Son pişmanlık fayda vermez...

“İşte o gün insan hata işlediğini anlar, ama artık bu anlamının ona ne faydası olacak? O zaman insan: “Keşke bu hayatım için ben önceden salih ameller işleyip gönderseydim” diyecektir. Artık o gün Allah’ın edeceği azabı, hiçbir kimse edemez.” (Fecr Sûresi 23-25)

Cehennemlikler ateşin kenarında ona atılmak için bekletilirken pişmanlıklarından dolayı yalvarırlar yakarırlar tek temennileri dünyaya geri dönmektir. Dünyaya dönüp hatalarını telafi etmek isterler. Ama bu olanaksızdır öğüt alma yurdu dünya artık geride kalmış, fırsatlar kaçmıştır. Defalarca özür beyan ederler ama bugün özür dileme günü değildir. Geçmiş amellere göre karşılık görme günüdür.

“Ey inkâr edenler! Bugün artık özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptığınız şeylerle cezalandırılacaksınız.” (Tahrîm Sûresi 7)

Hatta kişi o gün azaptan kurtulmak için en çok sevdiği; dünyadayken uğruna hayatını feda etmeye hazır olduğu, onlar için mücadele ettiği, onlar için yaşadığı oğlunu, karısını, kardeşini, içinde yetiştiği kendisini barındıran ailesini fidye vermek ister. Daha doğrusu kurtuluş çarpınmaları, kendisinden başkasını düşünme duygusunu ortadan kaldırmıştır. Bu yüzden yeryüzünde bulunan her şeyi vermek ister, tek kendisi kurtulsun diye. Ama bu istekleri de bir sonuç vermez.

“O gün onlar birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan kimse ister ki, o günün azabından kurtulmak için oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini barındıran tüm ailesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini fidye olarak versin de, sonra kendisini kurtarsın. Ama hayır, bu asla olmaz. Cehennem gerçekten derileri kavurup soyan alevli ateştir.” (Meâric Sûresi 11-16)

-Cehennemdeki bazı azap türleri-

Allah iman etmeyenlere çok büyük bir azap hazırlamıştır. O da ebedi olarak cehennemde yanmaktır. Bu işin ciddiyetini anlamayanlar birkaç saniyeliğine ellerini ateşte tutabilirler. Düşünün bu bile insana ne kadar acı vermektedir. İnsan iman etmediği takdirde bu ateşin daha şiddetlisinde birkaç saniye, dakika veya gün değil sonsuza kadar kalacağını düşünürse, kendisini bekleyen tehlikenin boyutunu anlayabilir. Dünyadaki sıcaklardan, hatta sineğin uğultusundan rahatsız olup şikayetçi olan insan, o azaba nasıl dayanacak?

Ebu Hüreyre(r.a.)'den rivayet edilmiştir: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Yaktığınız şu ateşiniz cehennem ateşinin yetmiş cüz'ünden bir cüzdür.

Ya Rasûlullah! Vallahi (böyle) olsaydı bile (azaba) yeterdi" dediler. "Cehennem (bu) ateşin üzerine, altmış dokuz derece daha fazla kılındı. Her birinin harareti, dünya ateşinin harareti gibidir." buyurdu. Hadis (Buhari, Müslim, Tirmizî)

-Zincirlere vurularak ateşe sürülürler...

O gün günahkârların bir arada zincirlere vurulmuş olduklarını görürsün. (İbrahim Sûresi 49)

Allah'ın dünyada lütfuyla kendilerine verdiği rızık, mal ve eşyada cimrilik yapıp, zekat vermeyip, o mallardan Allah yolunda harcamayanların vücutları o mallarla dağlanır ki onlar bunları kendi evlerinden, cimrilik edip tuttıkları şeylerden getirmişlerdir. Bu korkunç bir sahnedir!

"...Altın ve gümüşü biriktirip, Allah yolunda harcamayanlara acı veren bir azabı müjdele! Bunlar kıyamet günü cehennem ateşinde kızdırılır. Onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanır. Onlara: "İşte kendiniz için biriktirdiğiniz; biriktirdiklerinizi tadın!" denir." (Tevbe Sûresi 34-35)

-Derileri yanıp kavruldukça azaplarının devamı için yeni derilerle değiştirilir...

"Âyetlerimizi inkâr edenleri yakında bir ateşe sokacağız. Derilerinin her yanışında azabı tatsınlar diye onları başka derilerle değiştireceğiz. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."
(Nisâ Sûresi 56)

-Ateşten başka kaynar su azabı da vardır...

"...İnkâr edenler için ateşten elbiseler kesilmiştir. ...Başlarının üzerinden de kaynar su dökülür. O su ile karınlarındaki (organlar) ile derileri eritilir." (Hac Sûresi 19-20)

Ebu Hüreyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Hz.Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kaynar su onların başlarının üzerine dökülecek ve bu su onların karınlarına ulaşıncaya kadar nüfuz edecek ve ayağından çıkıncaya kadar da, içinde ne varsa parçalayıp dışarı çıkaracaktır. İşte bu sahrdır (sıcaktır). Sonra olduğu gibi (geri eski hallerine döndürülürler)." Hadis (Tirmizî-Beyhaki)

-Onlara azap için kamçılar, zincirler, halkalar ve türlü türlü azap aletleri vardır...

"Onlar için demirden kamçılar vardır." (Hac Sûresi 21)

Doğrusu biz kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık. (İnsan Sûresi 4)

-Kimileride cehennemın dar bir yerine atılır üzerlerine ateş kapatılır. Oradan çıkmak için azap içinde kıvranıp dururlar.

"Onlar elleri boyunlarına bağlı olarak oranın dar bir yerine atıldıkları zaman, orada yok olup gitmeyi isterler. O durumdayken onlara: "Bugün bir kere yok olmayı istemeyin, bir çok kere yok olmayı isteyin!" denir." (Furkan Sûresi 13-14)

Onların üzerlerine bir ateş bastırılıp kapıları kapanacaktır.
(Beled Sûresi 20)

-Kimileri de direklere bağlanarak yakılırlar ve cehennemlikler için bunlar gibi daha bir çok azap türleri vardır.

“Onlar, uzatılmış direkler arasında bağlı oldukları halde, o ateş onların üzerine sımsıkı kapatılacaktır.” (Hümeze Sûresi 8-9)

-Cennetliklerin ihtişamlı yaşamı-

“Şüphesiz ki iyiler mutlaka cennette, nimet içindedirler. Tahtlar üzerinde oturup, kendilerine verilen nimetleri seyrederek. Sen onların yüzlerinde nimete kavuşmanın sevinç pırıltısını görüp, kendilerini tanırısın.” (Mutaffifin Sûresi 22-24)

“Onların etrafında sanki sedeflerinde saklı inciler gibi tertemiz, kendilerine ait hizmetçiler dolaşır.” (Tûr Sûresi 24)

“Onların etrafında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır. Orada canlarının çektiği ve gözlerinin hoşlandığı her şey vardır. Siz orada ebedi olarak kalacaksınız.” (Zuhruf Sûresi 71)

Cehennemlikler azap içinde kıvrılırken, aşağılık bir yaşam sürerken, cennetlikler dünyadaki kralların sürdüğü yaşamdan bile kat kat üstün ve ihtişamlı müreffeh bir yaşam sürerler. İşte onların yüzünde nimet belli olur. Yüzlerinden memnuniyet taşar. Bulduklarıyla ferahlayan yüzler. O yüzler, işlediği amellerle övülür de neticesini ve hayrını bulurlar tahtlar üzerine kurulup kendilerine verilen mükafatları izlerler. Etraflarında emirlerine amade Allah'ın kendilere hizmet için yarattığı tertemiz pırıl pırıl hizmetçileri dolandır. Cehennemlikler hakaret ve kınama ile çağırılırlarken bunlar merhabalarla, izzet ve ikramlarla çağırılacaklardır. Cennetliklere korku yoktur. Bir de bakarsın ki aralarında altından tabaklar ve bardaklar dolaştırılır. Bir de ne göresin cennette onlar için canlarının istediği her şey vardır.

Ebu Hüreyre (r.a.)'den rivayet edilmiştir. Hz.Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Her kim cennete girerse nimet ve naz içinde müreffeh ve hoş hali olur. Kendisine hiçbir sıkıntı ve darlık dokunmaz. Elbisesi eskimez ve gençliği

geçmez. Cennette hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir insan kalbine gelmeyen nimetler vardır." Hadis (Müslim)

Cennet Ehlinin Mekanları

"Biz, iman edip salih amel işleyenleri, mutlaka altlarından ırmaklar akan ve içlerinde ebedi olarak kalacakları cennet köşklerine yerleştireceğiz. İyi amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir! Onlar, sabreden ve yalnız Rab'lerine dayanıp güvenen müminlerdir."
(Ankebût Sûresi 58-59)

"...Onlar cennet köşklerinde güven içindedirler." (Sebe Sûresi 37)

"Fakat Rablerinden korkan kimseler için üst üste bina edilmiş ve altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden caymaz." (Zümer Sûresi 20)

Cennet ehli cennetin çok güzel konutlarında sonsuza kadar yaşayacaklardır. Asla yok olmayacak konutlarda sonsuza kadar yaşamak... Düşüncesi bile inanılmaz. Şu gelip geçici dünyanın konutları onlarla kıyaslanamaz. Biri gelip geçici diğeri ise kalıcı. Akıllı olan kalıcıyı tercih eder. Cennetteki küçücük bir yer bile dünyadan değerlidir.

Ebu Hüreyre(r.a.)'den Hz.Muhammed (s.a.v.)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Cennetteki bir yay miktarı (yer), üzerine güneşin doğduğu veya battığı (her şeyden) daha hayırlıdır." Hadis (Tirmizî)

"Orada sürekli akan bir pınar vardır. Orada yükseltilmiş tahtlar, Önlerine konulmuş kadehler, Dizilmiş yastıklar, Ve serilmiş kıymetli halılar vardır." (Ğaşiye Sûresi 12-16)

"Onlar orada örtüleri parlak atlastan olan yataklara yaslanırlar..."
(Rahmân Sûresi 54)

Cennetin konutlarında güzel mobilyalar, döşekler vardır. Rahatça yaslanmak için yastıklar, halılar... İster süs için, ister istirahat için fark etmez şuraya buraya serilmişlerdir. Cennetlikler eşleriyle yataklarına yaslanıp zevkü sefa sürerken, cehennemlikler ise ateşten yataklarına

yaslanırlar. Birilerinin altlarından ırmaklar akarken, diğerlerini de altlarından ve üstlerinden ateş kaplar.

**"Azap kendilerini üstlerinden ve ayaklarının altından sardığı gün Allah onlara: "Yaptıklarınızın cezasını tadın!" der."
(Ankebût Sûresi 55)**

"Onların altlarında cehennem ateşinden yataklar ve üstlerinde yine cehennem ateşinden örtüler vardır. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız." (A'râf Sûresi 41)

Onlar için altlarından cehennem ateşinden yatak ki alay için yatak diye isimlendiriliyor. Çünkü o gerçek bir yatak gibi, ne yumuşaktır ve ne de rahatlık verir. Onların üstlerinden de kendilerini kapatacak cehennem ateşinden örtüleri vardır! Yaslanacak ve duracak yer olarak ateş ne kötüdür. Onlar orada yaslanacaklar, oturacaklar ama rahat etmek için değil, perişan olmak, kızarmak ve haşlanmak için.

"De ki: Bu mu daha iyidir, yoksa Allah'tan korkanlara vaad edilen ebedîlik cenneti mi?.." (Furkan Sûresi 15)

Elbette cennet daha iyidir. Hiç cennetle bu dayanılmaz belâ mukayese edilebilir mi? Ey insanlar, seçme elinizdedir. İster bunu, ister onu seçersiniz!

-Cehennemliklerin Yakarışları-

"İnkâr edenler için de cehennem azabı vardır. Ölümüne hükmedilmez ki, ölsünler. Kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez. İşte Biz her nankörü böyle cezalandırırız. Onlar cehennemde: "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Önce yaptığımızdan başka salih bir amel işleyelim" diye feryat ederler. Allah onlara: "Öğüt alacak olanın öğüt alacağı kadar sizi yaşatmadık mı? Size uyarıcı da geldi, Öyleyse şimdi tadın azabı, zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur" der." (Fâtır Sûresi 36-37)

Tövbe, itiraf ve pişmanlık... Fakat fırsatlar kaçtıktan sonra... İşte biz, sert bir azar taşıyan kesin red cevabını işitiyoruz: "Öğüt alacak olanın, öğüt alacağı kadar sizi yaşatmadık mı?..." Size sağlanan geniş fırsattan yararlanamadınız. O geniş ömürden, o güzel fırsattan faydalanmadınız. Halbuki o ömür öğüt almaya kâfi idi. Oysa bu fırsat, düşünmek

isteyenlerin düşünmeleri için yeterli idi. Ömrün bu genişliğinden istifade etmediniz. Hükümde tekrar dönüş yoktur. Şiddetli bir azaptır bu. Onu değiştirip düzeltmenin hiçbir yolu yoktur. İş bitmiştir. Allah kullar arasında hükmünü vermiştir. İşte şu kimseler, Allah'tan yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anladıkları zaman, herkesi kaplayan bir zillet ve küçüklük içerisinde cehennem muhafızlarına yönelirler. Cehennem bekçilerinden, bu şiddetli musibetin açılması ümidiyle Rab'lerine dua etmeleri için, yardım isterler.

“Ateşte olanlar cehennem bekçilerine: “Rabbinize yalvarın da bizden bir gün olsun azabı hafifletsin” derler. Cehennem bekçileri de: “Size peygamberleriniz apaçık mucizeler getirmediler mi?” derler. Onlar, “Evet getirdiler” diye cevap verirler. Bekçiler: “Öyle ise kendiniz yalvarın” derler. Kâfirlerin yalvarması ise elbette boşunadır.” (Mü’min Sûresi 49-50)

Bir gün... Sadece bir gün nefeslerini toplayıp istirahat edecekler.. Rahat nefes alacakları ve istirahat edecekleri tek bir gün. Demek ki, bir tek gün dahi yalvarıp yakarmalarına geçiyor. Fakat cehennem bekçileri bu hazin, zavallı ve umutsuz yakarışlara gönül rahatlatan bir cevap vermiyorlar. Çünkü onlar ilkeleri biliyorlar. Allah'ın yasalarını ve zamanın çoktan geçtiğini biliyorlar. Bu nedenle onlar azarlamaları ve bu azaba düşüş nedenlerini hatırlatmaları ile azap içindekilerin ıstıraplarını daha da arttırıyorlar.

“Şüphesiz ki suçlular, cehennem azabında ebedi olarak kalacaklardır. Onların azabı hafifletilmez ve onlar azap içinde ümitsizdirler. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendileri zalimdirler. Onlar cehennem bekçisine: “Ey Malik! Rabbin artık bizi öldürsün” diye seslenirler. Malik de: “Siz böylece kalacaksınız” der.” (Zuhruf Sûresi 74-77)

Cehennemdekiler, cehennem bekçilerinin en büyüğü ve reisleri olan Malik'e sesleniyorlar ki Rabbine dua etsin. Kendilerini azaptan kurtarması için değil, buna ümitleri yok. Azabı hafifletmesi için de değil, bundan da ümitlerini kesmişlerdir. Kurtulmak için, yardım istemek için bağırıyorlar. Çünkü bu konuda her şeyden ümitlerini kesmişler, tamamen karamsardırlar. Tek istedikleri yok olmak. Bir an önce yok olup rahat etmek. Bu şiddetli azap karşısında ölüm onlar için bir arzudur! Ancak bu suretle kurtulabileceklerini düşünüyorlar. Başka çare

yok. Burada ölmek büyük bir kurtuluştur. Durum ne kadar vahim ki ölüm, gaye oluyor. Bundan ötürü acı bir nara yükseliyor: “Ey Malik! Rabbin artık bizi öldürsün!” Ama cevap umutsuzluğa düşüren, onların yalvarışını hiç umursamayan bir cevap oluyor. “Siz böylece kalacaksınız.” Kurtuluş yok ümit yok. Ölmeniz söz konusu değil. Ölüp rahat etme bile yok. İşiniz bitirilmeyecek, böyle kalacaksınız! İşte Allah’a layıkıyla iman etmeyenler sonsuza kadar bu cehennem hapishanesinde kalacaklardır. Kaçışa imkan olmayan bu hapishanede...

“...Biz cehennemi kâfirler için bir hapishane yaptık.” (İsrâ Sûresi 8)

“Onlar cehennem ateşinden çıkmak isterler ama oradan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azap vardır.” (Mâide Sûresi 37)

-Cehenneme girecek bazı gruplar-

KAFİRLER

“...Kim Allah’ın indirdiği ile hüküm vermezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” (Mâide Sûresi 44)

Allah’ın indirdiği kanunlar yerine başka kanunlarla hüküm veren yönetici, hakim vb... kişiler kâfirlerdir. Ey insanlar şunu unutmayın ki Allah bu kitabı evlerinizde süs eşyası yapasınız ve ölümlere okuyasınız diye indirmemiştir. Onun kanunlarını tanımamak kişiyi kafir yapar.

“İnkâr edenlere gelince, onlar yüz üstü yıkılınsınlar! Allah onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu onların Allah’ın indirdiklerini beğenmediklerinden dolayıdır. Allah da bunun için onların amellerini boşa çıkarmıştır.” (Muhammed Sûresi 8-9)

Allah’ın ayetlerini beğenmemekte kişiyi kâfir yapar. Örneğin bir kişi Allah’ın varlığını, ahiretin varlığını ve daha bir çok şeyi kabul etmesine rağmen Allah’ın bir yasasını eleştirirse kafir olur. Mesela Allah’ın yasakladığı faizi helal görse bu devirde böyle yasak mı olur gibi şeyler söylese o kişi kafir olur. Allah’ın şeriatı Onun kanunları demektir. Allah’ın şeriatine, hilafete İslami değerlere karşı olmak, onlara çağdışı demek, Allah’ın herhangi bir emrini eleştirmek, küçümsemek kişiyi kafir yapar. Sadece Allah’ın var olduğuna inanmak, Ahmet, Mustafa, Ayşe ve bunlar gibi Müslüman isimlere sahip olmakta kişiyi bu kâfirlikten

kurtarmaz. Bugün bu tip isimler almalarına rağmen meydanlarda kahrolsun şeriat deme cüretinde bulunup İslama saldıran insanlar bulunmaktadır. Bu Allaha düşmanlıktan başka bir şey değildir.

“O, insanı bir damla sudan yarattı. Bir de bakarsın ki o, apaçık bir düşman kesilmiş! (Nahl Sûresi 4.Âyet)

Yoktan varedilen insanın Allah’a düşman kesilmesi ne kadar büyük bir nankörlüktür. Bugün bu düşmanlığı yapanlar arasında namaz kılip, oruç tutanlar bile bulunmaktadır. Şu unutulmamalıdır ki İslam ibadetleriyle ve yasalarıyla bir bütündür. İslamı namaz, oruç gibi ibadetlerden ibaret görüpte yasalarını tanımamak kişiyi kafir yapar. Yani Kur’anın bir kısmına inanıp bir kısmına inanmayanlar, Bakara suresi 85.ayette belirtilen tehditle karşı karşıyadırlar.

...Siz Kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası ancak dünya hayatında rezil olmaktır. Onlar kıyamet gününde de en şiddetli azaba itileceklerdir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir. (Bakara Sûresi 85.Âyet)

Ayrıca Allah’ın yasalarının geçmişte kaldığı bu devirde artık geçerliliği olmadığı gibi şeyler söylemekte kişiyi kafir yapar. Bu Kuran kıyamete kadar geçerli olan bir kitaptır.Kuranın asırlar önce bildirdiği birçok gerçek, örneğin tatlı ve tuzlu su barındıran denizlerin arasına Allah’ın bir engel koyduğu gibi birçok mucizevi açıklamanın manaları ancak günümüzde ortaya çıkmıştır. Bilimsel bulgular Kuranın bildirdiği birçok gerçeği yeni yeni keşfetmektedir. Bu da bu Kitabın kıyamete kadar geçerli olan son derece aktif bir Kitap olduğunu göstermektedir. Eğer öyle olmasaydı Kuran’ın son Kitap oluşunun bir önemi kalmazdı. İnsanı en iyi, onu yaratan bilir. Bu yüzden insan için gerekli kanunları da ancak Allah belirleyebilir. Onun yasalarının uygulanmadığı ülkelerin hali ortadadır. Ahlaksızlık ve suç patlamasının yoğun bir şekilde yaşandığı bu ülkelerde artık insanların can ve mal güvenliği kalmamıştır.

“Allah’ın kendisine okunan âyetlerini dinleyip, sonra onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta ısrar eden bütün yalancı ve günahkârların vay haline! İşte böyle kişiyi acı veren bir azapla müjdele.” (Câsiye Sûresi 7-8)

Yeryüzündeki insanlar ve hatta müslüman olduğunu söyleyenler arasında, Allah'ın ayetlerinin kendine okunduğunu işiten, sonra da onları sanki hiç işitmemiş gibi kibrinde ısrar eden ne kadar çok insan vardır?! Çünkü o ayetler, nefsinin arzularına uymuyor, alışkanlıklarına ayak uydurmuyor, batılına yardım etmiyor, şerrini tasdik etmiyor, onun yönünde gitmiyor.

TAĞUTLAR

“Dinde hiçbir zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan ayrılıp ortaya çıkmıştır. Kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa hiç kopmayan sağlam bir kulpa yapışmış olur. Allah her şeyi işitir ve bilir. Allah, iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin dostları ise tağuttur. O da onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır. İşte onlar cehennemlikler ve onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.” (Bakara Sûresi 256-257)

Tağut, Allah'a başkaldıran, insanlar üzerinde ilahlık, rablik taslayan, yeryüzünde hükümranlık iddiasında bulunan kimselere denmektedir. Allah'ın indirdiği hükümlere mukabil olmak ve onların yerine geçmek üzere hükümler icad eden veya Allah'ın hükümlerinden başka hükümlerle toplumları idareye kalkışan her kimse tağut olarak nitelenmeyi hak eder. Bu kimi zaman bir yönetici olur kimi zaman askeri liderler olur. İlkelerini kurallarını, kanunlarını Allah'ın şeriatına dayandırmayan her sistem, kişi, ideoloji, gelenek tağut kapsamına girer. Günümüzdeki en yaygın tağuti sistemler demokratik ve laik rejimlerdir.

Bugün yeryüzünde insanlar kurdukları meclislerde insanların hayatları için kanunlar koyarlar, anayasalar icad ederler ve bunlara dokunulmazlık zırhı giydirirler. Oysa Allah insanın hayatı için gerekli kanunları koymuştur. Hırsızlığın, cinayetin cezalarını belirlemiş, kumarı, fuhşu, faizi, içkiyi yasaklamış ve daha bunlar gibi bir çok emirler ve yasaklardan oluşan kanunlar belirlemiştir.

Sen kalk kendini yaratana karşı, onun emirlerine kanunlarına karşı uyduruk kanunlar koy. Allah'a karşı bundan daha büyük bir küstahlık yapılabilir mi? Bu tağutları destekleyenler, daha ne kadar bu insanları desteklemeye, alkışlamaya devam edeceksiniz. Oysa hepimizin yaratıcısı olan Allah, bizlerden O'nun yasalarını yani Şeriatini benimseyip desteklememizi istemektedir. Tağutları benimsemek, onları başa geçirip, koydukları kanunlardan hoşnut olmak, onları baş tacı etmek iman

bozar. Yani sadece lafla iman ettim demekle iş bitmez. İster demokratik laik cumhuriyet rejimi olsun ister komünist rejimler veya başka tağuti düzenler olsun bütün bu tağuti düzenlerde, parti, kişi, topluluk iktidarda kim olursa olsun Allah'ın hükümlerini çiğnerler. Tağuti düzenler adeta bir dönme dolaptır, sürekli iktidarları el değiştirir fakat iktidara kim gelse sonuç değişmez ve çarkları döner durur, yine Allah'ın yasaları değil heva ve hevesin ürünü olan yasalar uygulanır. Bütün bunlar kullara kulluk düzenlerinden başka bir şey değildir ve tağuta kullukta imanı bozar.

“Sonra Biz seni de bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy. Bilmeyenlerin heveslerine uyma!” (Casiye Sûresi 18)

Bu ayette mesele net bir şekilde ortaya konuyor. Ya insanların keyfi arzularının peşinden gideceksiniz, ya da Allah'ın kanunlarının. Bir yanda yaratıcımız Allah'ın sistemi diğer yanda ise aciz ve zavallı insanların sistemi.

“...Allah tarafından gelen doğru bir yol üzere olmayıp, kendi keyfine uyandan daha sapık kim olabilir?...” (Kasas Sûresi 50)

“Kim de Allah'a ve peygamberine isyan eder, O'nun kanunlarını çiğnerse Allah onu içinde ebedi olarak kalacağı cehenneme sokar. Onun için aşağılayıcı bir azap vardır.” (Nisâ Sûresi 14)

“Rabbi tarafından apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilen kimse gibi olur mu? Onlar heveslerinin peşine düşmüşlerdir.” (Muhammed Sûresi 14)

“...Kim Allah'ın hükümlerini çiğnerse, kendine yazık etmiş olur...” (Talâk Sûresi 1)

BEL'AMLAR (Sahtekar din adamları)

Bel'amlarsa tağutların sağ kollarıdır. Onların vazgeçemediği yardımcılardır. Belamlar Allah'ın ayetlerini gizleyen manalarını bozmaya çalışan, tağuti sistemlerle uzlaşan bu görevleri için onlardan maaş alan alim ve din adamı sıfatıyla ortaya çıkan hain kişilerdir. Onlar tağutlarla işbirliği içindedirler. Tağutların Allah'ın kanunlarını

çiğnemelerine, onların yerine kendi uyduruk kanunlarını uygulamalarına hiç seslerini çıkarmazlar. Allah'ın dini yerine tağuti sistemlere hizmet ederler. İşte onlar ahiretlerini satıp dünyayı alan, şereflerini satıp ateşi alan kişilerdir. Belamlar da tevbe edip hallerini düzeltmezlerse cehennemi boylayacaklardır.

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar muhakkak ki, karınlarına ateşten başka bir şey yemezler ve kıyamet günü Allah onlarla ne konuşur, ne de onları temize çıkarır; onlara sadece pek elem veren bir azap vardır. İşte onlar, hidayeti verip sapıklığı, affedilmeyi bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlıdırlar!

(Bakara Sûresi 174-175)

MÜŞRİKLER

“Andolsun ki, sana ve senden öncekilere şöyle vahyedildi: Eğer Allah'a ortak koşarsan mutlaka amelin boşa gider. Zarara uğrayanlardan olursun.” (Zümer Sûresi 65)

“De ki: Ben ancak sizin gibi bir insanım, ancak bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyediliyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Vay O'na ortak koşanların haline!” (Fussilet Sûresi 6)

Müşrik, Allah'ın varlığına inandığı halde O'na şirk yani ortak koşan demektir. Bunun bir çok türü vardır. Allah kendisine ortak koşanları bu hal üzere ölmeleri halinde asla bağışlamayacaktır. Onların bütün iyi amelleri Allah'a ortak koştukları için boşa gidecektir. Onlarda sonsuza kadar cehennemde azap göreceklerdir.

“Allah kendisine ortak koşulmasını elbette bağışlamaz. Bunun dışında kalan şeyleri ise dilediği kimselere bağışlar. Allah'a ortak koşanlar mutlaka derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.” (Nisâ Sûresi 116)

“...Kim Allah'a ortak koşarsa şüphesiz Allah cenneti ona haram kılar. Onun varacağı yer cehennemdir. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.” (Mâide Suresi 72)

“Şüphesiz ki kitap ehlerinden olsun, müşriklerden olsun, inkâr edenler, içinde ebedî olarak kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte onlar, halkın en kötüleridir.” (Beyyine Sûresi 6)

Allah’a ortak koşanların sonsuza kadar cehennemde yanacaklarını bu ayetlerden açıkça gördük. Şimdide Allah’a nasıl ortak koşulabildiğini görmek için Tevbe Suresi 31.Âyete bakalım.

“Onlar Allah’ı bırakıp hahamlarını, papazlarını ve Meryem oğlu Mesih’i rabler edindiler. Oysa kendilerine sadece tek ilâh olan Allah’a kulluk yapmaları emredilmişti. Ondan başka ilah yoktur. Allah, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.” (Tevbe Sûresi 31)

Bu ayetten insanın insanı nasıl Rab edinebildiğini görmekteyiz. Hahamlarını papazlarını Rabler edinen onları ilahlaştıran kitap ehli aslında onlara bizzat tapmıyorlardı ve onları kainatın ilahı olarakta görmüyorlardı. Onları müşrik durumuna düşüren Allah’ın helallerini haram, haramlarını helal kılmalarına rağmen bu din adamlarına itaat etmeleriydi. Aynı şekilde ister yönetici, ister İslam adına çıkmış din adamı, şeyh olsun Allah’ın kanunlarına kurallarına muhalif kanun ve kurallar çıkaranlara itaat edip onları baş tacı edenler onları kendilerine Rabler edinip Allah’a ortak koşmuş olurlar. Hüküm ve hakimiyet yalnızca Allah'a has bir haktır. Allah’tan başka kimsenin kanun koyma hakkı yoktur. Her kim yalnız alemlerin Rabbine mahsus olan “helal ve haram belirleme” hakkını kendinde görürse diliyle söylemezse bile kendini ilahlaştırmıştır. Her kim de sadece Allaha mahsus olan bu hakkı oy vererek ve ya başka bir şekilde her hangi bir kişi veya partiye verirse, o kişi veya partiyi ilahlaştırmıştır. Bu yüzden kişi, Allah’ın hükümlerinin çiğnendiği sistemlerde kesinlikle oy vermemelidir.

Diğer bir şirk türü de duada, ibadette yapılan şirkidir. Müşriğin Allah’a ait bazı özellikleri, bir başka varlıkta da görmesi, onu Allah’a yakın saymasından kaynaklanır. Ona boyun eğer ki, kendini Allah’a daha çok yaklaştırsın. Oysa bu iyi niyet onları müşriklikten kurtarmaz.

“İyi bil ki, halis din yalnız Allah’ındır. O’ndan başkasını dost edinen kimseler: “Biz onlara sadece bizi Allah’a daha çok yaklaştırsınlar diye tapıyoruz” derler...” (Zümer Sûresi 3)

İşte Allah'a yaklaşmak niyetiyle kimi putları, kimi mezarları, kimi de şeyhleri, duasında ibadetinde Allah'la arasında aracılar kılıp Allah'a ortak koşar. Müşriğin putunun illa tahtadan taştan olmasına da gerek yoktur, kimide kendine etten putlar edinir. Bunu yapanlar yaptıkları şirkleri niyetlerinin iyi olmasına güvenerek mahsurlu bir şey olarak dahi görmezler. Oysa şirklerini inkâr etmeleri onları kıyamet günü azaptan kurtaramaz.

“Bir gün onların hepsini toplarız. Sonra ortak koşanlara: “Hani iddia ettiğiniz ortaklarınız nerede?” deriz. Sonra onlar: “Rabbimiz olan Allah'a andolsun ki, biz ortak koşanlar değildik” demekten başka çare bulamazlar.” (En'am Sûresi 22-23)

Bu tür şirke bulaşanlar şunu unutmamalıdır ki, Allah kullarına yakındır, duanızda ibadetinizde araya kimseyi sokmayın, araya kimseleri karıştırmamanız sizin menfaatinize olacaktır.

“Kullarım sana Beni sorarlarsa, şüphesiz ki Ben, onlara çok yakınım. Dua edenin duasını, bana dua ettiği zaman kabul ederim. O halde onlar da benim davetime uysunlar ve Bana inansınlar ki, doğru yolu bulmuş olsunlar.” (Bakara Sûresi 186)

“Gerçek dua yalnız O'na mahsustur. O'ndan başka dua ettikleri şeyler ise onların hiçbir dileklerine cevap veremezler. Onların hali, ağzına gelmesi için avuçlarını açıp suya uzatan kimsenin hali gibidir. Oysa su avuçlayıp almadıkça ağzına gelmez. Öyle ise kâfirlerin duası sapıklıktan başka bir şey değildir.” (Ra'd Sûresi 14)

İnsanlar arasında Allah'a çeşitli eşler koşanlar ve bu koştukları eşleri Allah'ı sever gibi sevenler vardır. Oysa müminler en çok Allah'ı severler. Zulmedenler, azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'ta olduğunu ve Allah'ın azabının ağır olduğunu anlayacaklarını keşke şimdiden bilselerdi!

DÜNYAPERESTLER

“Bize kavuşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup, onunla rahat eden ve âyetlerimizden gafil olanlara gelince, işte onların kazandıklarına karşılık varacakları yer ateştir.” (Yunus Sûresi 7-8)

“Ne dersin, biz onları yıllarca dünya nimetlerinden faydalandırsak, sonra da tehdit edildikleri azap başlarına gelse (ne olurdu?) O nimetlerden faydalanmış olmaları, kendilerine, ne menfaat sağlardı?” (Şuarâ Sûresi 205-207)

“Bizim kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük etsinler ve zevke dalsınlar bakalım! Onlar yakında bileceklerdir.” (Ankebût Sûresi 66)

“Her kim çabucak geçen dünyayı isterse, burada istediğimiz kimseye dilediğimiz kadar veririz. Sonra da ona cehennemi tahsis ederiz. O, kınanmış ve rahmetten kovulmuş olarak oraya girer. Her kim de ahireti ister ve onun için gereği gibi inanarak çalışırsa, işte onların çalışmaları makbuldür.” (İsrâ Sûresi 18-19)

Dünya hayatını tercih eden ve ahiret üzerine onu seçen herkes sadece onun için çalışır ve herhangi bir şekilde ahireti hesap etmez. Dünyaya endeksli, Allah’a kulluktan uzak yaşam sürenlerin yaşantılarına baktığımızda sadece koltuk, mide, yatak ve eğlence dörtgeninde bir hayat sürdürdüklerini görürüz. Yani tam bir hayvani yaşam. Sırf dünya yaşamını ve onun zevklerini tercih edenler, şunu bilmelidirler ki, bu zevk ve eğlence dolu yaşamlarınızın bir sonu vardır.

İnsan bir gün tıka basa yemek yese bile ertesi gün hiç daha önce yemek yememiş gibi acıkıyor. İşte ahirette ki durumda aynen böyle olacaktır. Onca tadılan zevk kaybolacak insan karşısında azabı bulacaktır. O yüzden Allah’a kulluktan kaçınıp dünyayı gaye edinenler akıllarını başlarına almalıdırlar. Yoksa gerçekten bu gelip geçici dünya menfaatlerine ebedi yaşamınızı feda etmenize değmez. Evet gerçekten buna değmez.

“Size verilen şeyler, dünya hayatının geçim vasıtası ve ziynetidir. Allah katında olanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Siz hâlâ akıllanmayacak mısınız?

Şu halde kendisine güzel bir vaade bulunduğumuz ve o vaad edilen şeye kavuşacak olan kimse, kendisine sırf dünya hayatının geçici zevkini yaşattığımız, sonra da kıyamet günü cezalandırılmak üzere huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?” (Kasas Sûresi 60-61)

Cehennemlik olacak gruplara daha çok örnekler verilebilir. Şimdilik bu kadarını yeterli görüyoruz. Biraz da insanı cehenneme sürükleyen kötü amellerden örnek verelim.

-Namaz Kılmamak-

İnsanı cehenneme sürükleyen nedenlerden biriside namaz kılmamaktır. Cehennem ehlinin çoğunun özelliği namaz kılmamasıdır. Cennetlikler cehennemliklere sizi bu cehennem ateşine sürükleyen nedir diye sorduğunda onlar namaz kılmadıklarını şu şekilde itiraf edeceklerdir.

“Onlar cennetler içindedir. Günahkârlara: Sizi şu yakıcı ateşe sokan nedir? diye uzaktan uzağa sorarlar. Onlar şöyle cevap verirler: Biz namaz kılanlardan değildik.” (Müddessir Sûresi 40-43)

Namaz kılmamak Allah’a karşı büyük bir nankörlüktür. Yoktan var edilen insanın kendini yaratana karşı bu kadarlık bir teşekkürü bile sunmaması elbette cezasız kalmaz.

“Onların ardından, namazı bırakan, şehvetlerine uyan bir nesil geldi. İşte bunlar azgınlıklarının karşılığını göreceklerdir.” (Meryem Sûresi 59)

-Faizcilik-

“Faiz yiyenler mahşerde ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, «Zaten alışveriş de faiz gibidir» demelerindedir. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kıldı. Kime Rabb'inden bir öğüt gelir de faizcilikten geri durursa, geçmişi kendisindedir, onun işi Allah'a aittir. Kim faizciliğe dönerse, işte onlar cehennemliktir, onlar orada temelli kalacaklardır. Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahta ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.” (Bakara Sûresi 275-276)

“Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terkedin. Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Rasûlüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne de zulme uğratılmış olursunuz.” (Bakara Sûresi 278-279)

Ayetlerden de açıkça anlaşıldığı üzere faiz haram ve bir pisliktir. Faiz yiyenler ise bencillik ve aç gözlülüklerinin cezasını tevbe edip hallerini düzeltmezlerse çekeceklerdir.

-Örtünme Emrine Aykırı Giyinmek-

Abdullah bin amr bin as (r.a.), Hz.Muhammed (s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: Ümmetimin son dönemlerinde giyimli fakat çıplak bir takım kadınlar olacaktır, bunlarının başlarının üstü deve hörgücü gibi bulunacaktır. Onlar cennete giremez, cennetin kokusunu bile alamazlar. Hadis (Ahmed-Taberânî)

Hadisten açıkça anlaşıldığı üzere İslam'ın öngördüğü şekilde örtünmek yerine vücut hatlarını belli edecek şekilde giyinen kadınların çıplaklardan bir farkı yoktur. Günümüzde iman iddiasında buldukları halde kafalarını deve hörgücü gibi bağlayıpta vücut hatları belli bir şekilde etrafta dolaşan çok sayıda kadın vardır. Örtünmede esas amaç bakışlardan korunmak dikkat çekmemek iken bunlarsa daha da çok dikkat çekmek amacıyla dar ve rengarenk giyinmekte-dirler. Saçından başka gizli saklısı olmayan bu kadınlar gösteriş budalası mankenler gibi etrafta hava atma peşindedirler. İşte kıyafetleri bu şekilde bile olanlar cennete giremeyecekken ortalıkta hepten çıplak gezenlerin halini siz bir düşünün.

Bunlar dışında içki içmek, kumar oynamak, zina etmek, haksız yere adam öldürmek gibi helak edici günahlarda vardır. Biz burada bazılarından bahsettik. Bahsetmediklerimizi de İslam'ın kaynaklarından bakıp öğrenebilirsiniz. Örneğin şu hadisi şerifte ki gibi:

Ebû Hüreyre (r.a.), Hz.Muhammed (s.a.v.)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

Yedi helâk edici şeyden kaçınınız. Oradakiler: Ey Allah'ın Rasûlü, bunlar nelerdir? dediler. (O da şöyle buyurdu) Allah'a ortak koşmak, sihirle uğraşmak, ölümü hak eden hariç Allah'ın yasaklamış olduğu cana kıymak, faiz yemek, yetim malı yemek, düşmana hücum sırasında geri kaçmak, namuslu ve hiçbir şeyden habersiz mümin kadınlara zina iftirasında bulunmak. Hadis (Buhari)

-Kurtuluş Çaresi-

İnsan nefesine zorda gelse, kendi hevasının peşinden gitmek yerine Allah'a gerçekten iman edip dinine teslim olmalıdır. Kişiyi gerçek bir iman sahibi yapacak olan şey ise şudur: Tağutu reddedip, Allah'ı yegane ilah olarak tanımasıdır. Yani O'nu hem yaratıcı hem de kanun koyucu olarak kabul etmelidir. Kurtuluş ancak Allah'a doğru bir şekilde iman edip salih ameller işlemekle olur. Peki doğru şekilde iman nasıldır? Kişinin la ilahe illallah deyip, Allah'la arasına kimseyi sokmaması, tüm sahte ilahları reddederek sadece ve sadece Allah'ın tek ilah olduğuna, Allah'tan başka ibadet edilecek, yasa koyacak, sözü dinlenilecek, kendisine güvenilecek, teslim olunacak, kendisine dua edilecek hiçbir ilah olmadığına inanmak... Evet Allah'ın kullarından istediği budur işte. İşte Allah'ın en çok sevdiği ve inanılıp pratiğe geçirildiğinde cennet vaat ettiği amel budur işte. La ilahe illallah diyerek kendin ile Allah arasında ki ölü yada diri şeyh falan hazretlerini atıp tüm yardım ve isteklerini Allah'tan bekleyerek ona yönel, tek kanun koyucu olarak onu kabul et. Allah'ın ilahlığıyla beraber kitaplarına, peygamberlerine, meleklerine, ahirete, hayır ve şerrin ondan olduğuna, kadere inanmakla birlikte işte bu gerçek iman tamamlanır. Kişi bu şekilde iman ettikten sonra iyi amelleri geçerli olur.

İman edip de salih amel işleyenlerin, kötülüklerini andolsun ki örteriz. Onları yaptıklarından daha güzeli ile mükafatlandırırız. (Ankebut Sûresi 7.Âyet)

Kur'an'a baktığımızda ayetlerde genellikle iman ve salih amelin yan yana zikredildiğini görürüz. Çünkü bunlar kurtuluşun olmazsa olmaz iki şartıdır. Günümüzdeki bazı insanlar gibi müslümanım, kalbim temiz deyip de Allah'a kulluğu bırakarak zevk peşine düşmek son derece yanlış bir davranıştır. Ölümün varlığı apaçık ortadayken, şu gelip geçici dünya zevkleri için Allah'a iman ve kulluğu terk etmek büyük bir ahmaklıktır. İnsanlığın kurtuluşu Allah'a kulluk etmesindedir. Tabi bu kulluğun doğru şekilde yapılması doğru şekilde iman edilmesine bağlıdır. Bugün insanların büyük bir kısmının yanıldığı nokta Allah'a imanı, sadece O'nun varlığını kabul etme şeklinde algılamalarıdır. Hatta kafirlerin sadece Allah'ın varlığını inkâr edenlerden ibaret olduğunu sanırlar. Oysa azılı çoğu İslam düşmanı, Allah'ın varlığını kabul edenlerden oluşuyor. Bu tarih boyunca da günümüzde de böyledir.

Kuranı Kerîm Mekke müşriklerinin de Allah'a inandıklarını apaçık ortaya koyar. Bunların için de Ebu Cehil, Ebu Leheb gibi azılı islam düşmanları da vardır.Hatta bırakalım onları bütün bunların esas lideri şeytan dahi Allah'ı inkar edici değildir. Allah'ın varlığı, cennet ve cehennem, meleklerle iman ve daha bir çok konuda insanlardan daha bilgilidir. Yani Allah'ın varlığına inanç tarih boyunca pek problem teşkil etmemiştir. Peki o zaman esas problem nedir? Esas sorun otorite, hakimiyet konusudur. Allah'ın hakimiyetine isyan şeytanla başlamıştır.

Şeytanı şeytan yapan husus, onun Allah'ın emrini küçük aklıyla yorumlayıp beğenmemesi ve O'na isyan etmesidir. Yani Allah'ın varlığını kabul ettiği halde otoritesine baş kaldırmasıdır. İşte Allah'ın hakimiyetini kabul etmeyen herkes artık şeytanlaşmıştır. İnsanların çoğu Allah'a yaratıcı olarak inanır. Onlara göre o göklerin ilâhıdır. Tabiat işleriyle uğraşır, yeryüzündeki sosyal hayatla uğraşmaz. İşte bu çok sapıkça bir inançtır.

“Gökte ki ilâh da, yerde ki ilâh da O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyi bilir.” (Zuhruf Sûresi 84)

Allah sadece tabiat olaylarını düzenleyen bir ilâh değildir. Aynı zamanda O, yegane kanun koyuculuğuyla yeryüzünün de ilâhıdır. Bir insan sadece Allah'ın varlığını kabul etmekle O'na iman etmiş olamaz. İman, Allah'ın kanunlarını benimseyip desteklemeyi gerektirir. Allah'ın kanunlarını bırakıp bir takım insanların uydurduğu kanunların peşinden gidenlerin imanları, sadece boş bir iddiadan ibarettir.

Bugün yeryüzünde insanlar kurdukları meclislerde insanların hayatları için kanunlar koyarlar, anayasalar icat ederler ve bunlara dokunulmazlık zırhı giydirirler. Oysa Allah insanın hayatı için gerekli kanunları koymuştur. Hırsızlığın, cinayetin cezalarını belirlemiş, fuhşu, faizi, içkiyi yasaklamış ve daha bunlar gibi bir çok emirler ve yasaklardan oluşan kanunlar belirlemiştir. Ve bu hükümlerle hükmetmeyenlerin ne olduğunu çok açık bir şekilde belirtmiştir.

“...Kim Allah'ın indirdiğiyle hüküm vermezse, işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” (Mâide Sûresi 44)

Düşünün, sizden birinize Allah mı daha iyi bilir, yoksa insanlar mı diye sorulsa, çoğunuz bu nasıl bir soru diyip kızacak tabi ki Allah daha iyi bilir diyeceksiniz. Şüphesiz ki her şeyi en iyi bilen Allah'tır.

“Yaratan bilmez mi hiç? O, her şeyi bütün incelikleriyle bilir, her şeyden haberdardır.” (Mülk Sûresi 14)

Oysa bugün bazı insanların meclislerde uyduruk kanunlar düzenleyip bunları Allah'ın kanunlarının yerine geçirmeleri, ve çoğu insanın bunları oylarıyla, alkışlarıyla desteklemesi hiçte Allah'ın her şeyi en iyi şekilde bildiği gerçeğine insanların layikiyle inandığını göstermiyor. Soruyoruz sizlere Allah'a karşı küçücük aklıyla bilmişlik taslamaya kalkan şeytandan bu insanların ne farkı var. Onlarda şeytanlaşmış insanlardır.

Sen kalk kendini yaratana karşı, onun emirlerine kanunlarına karşı uyduruk kanunlar koy. Allah'a karşı bundan daha büyük bir küstahlık yapılabilir mi? Bu tağutları destekleyenler, daha ne kadar bu insanları desteklemeye, alkışlamaya devam edeceksiniz. Oysa hepimizin yaratıcısı olan Allah, bizlerden O'nun yasalarını yani Şeriatini benimseyip desteklememizi istemektedir.

“Sonra Biz seni de din işlerinden bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy. Bilmeyenlerin heveslerine uyma!” (Casiye Sûresi 18)

Bu ayette mesele net bir şekilde ortaya konuyor. Ya insanların keyfi arzularının peşinden gideceksiniz, ya da Allah'ın kanunlarının. Bir yanda yaratıcımız Allah'ın sistemi diğer yanda ise küçük akıllı insanların sistemi. Tercih sizin. Ya imanı ya da imansızlığı tercih edeceksiniz.

“...Allah tarafından gelen doğru bir yol üzere olmayıp, kendi keyfine uyandan daha sapık kim olabilir?...” (Kasas Sûresi 50)

“Yoksa onlar cahiliye devrinin hükmünü mü arıyorlar? İyi anlayan bir kavim için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir? (Mâide Sûresi 50)

Demokrasi, esas itibarıyla, hâkimiyeti Allah'ın bir hakkı olarak kabul etmeyip bu hakkı kayıtsız şartsız olarak halkta ya da millette gören rejimin adıdır. Oysa İslâm, hâkimiyeti mutlak olarak sadece Allah'ta kabul eder; Allah'ın hakkı olarak bilir. Bunun dışındaki diğer bütün sistemler, hâkimiyeti kimde görüyorlarsa ona göre isim

alırlar. Demokrasi, hâkimiyetin halkın elinde olmasının adıdır. Krallık, hâkimiyetin kralın elinde olmasıdır. Teokrasi, hâkimiyetin Allah adına konuştuğunu iddia eden din adamı sınıfının ya da kendini ilâh yerine koyanların elinde olmasıdır. Buna benzer diğer bütün sistemler de böyledir. Yani siyasî sistemler, hâkimiyeti elinde bulunduranlara göre tanımlanır ve ona göre isimlerini alırlar. Bu rejimlerde Allah'ın hükmüyle hükmedilmez. Hangi parti iktidara gelirse gelsin sonuç değişmez, yine Allah'ın kanunları değil, insanların heva ve hevesleriyle uydurdukları kanunlar uygulanır. İçki, fuhuş, faiz vb...haramlar serbesttir. Allah'ın helalları haram, haramları helaldir bu sistemlerde. Halbuki Allah kitabı insanlar arasında hükmedilsin diye indirmiştir.

Yalnız İslâm, hâkimiyeti Allah'ta görür, hâkimiyeti Allah'ın bir hakkı olarak kabul eder. Bunun dışındaki diğer bütün beşerî sistemlerin (dinlerin) özelliği ise, hâkimiyeti Allah'ta görmeyip insanda görmeleridir. Hâkimiyeti insanda görmek gibi ortak bir paydaya sahip olduktan sonra, bu insanların "kim veya kimler?" sorusuna verdikleri farklı cevaplara göre isim alsalar da, bütün bunlar tâğutî ideoloji ve şeytanî düzenlerdir. Oysa İslâm'da halkın değil; Allah'ın hükmü önemlidir. Halk Allah'a kul olmalı, O'nun hükmüne teslim olmalıdır. Demokrasi çoğunluk iradesini ölçü alırken İslam da ölçü Kur'an ve Sünnettir. Çoğunluğuk haklıdır doğrudur diye bir kaide İslam'da yoktur.

"Eğer yeryüzünde bulunanların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve ancak tahmin yürütürler." (En'am Sûresi 116)

Laikliği savunanlar ve destekleyenler açıkça Allah'a şunu demektedirler. Senin bizim hayatlarımız üzerinde kanunların geçmez. Biz dilediğimiz gibi yaşarız. Senin koyduğun hükümler geçmişte kaldı, senin kuralların bu devirde geçmez. Sen git tabiat olaylarıyla uğraş. Yeryüzünü idare etmeyi bizlere ve seçtiğimiz sahte ilahlara bırak. Senin dinin vicdan işidir ve ancak camide geçer. O da ancak laik devletimizin kontrolü altında olur. Senin kitabın Kur'an bizim sistemimizde ancak belirli günlerde okunan bir merasim kitabıdır ama bizim anayasa kitabımız ise günün 24 saati yürürlüktedir. Bizim yaşamlarımızda içkide, faizde, fuhuşta ve senin yasakladığın birçok şeyde serbesttir. Kısacası laiklik kafirlikten başka bir şey değildir. Bir Müslüman asla laik olamaz. Bir laikte laik

kaldıkça asla Müslüman olamaz. Yani bir kişi ya laiktir ya Müslüman. Bir kalpte hem iman hem küfür yer alamaz. İkinin bir arada olabileceğini yani laiklerinde Müslüman olduğunu ancak Allah'a layıkıyla iman etmeyen kişiler iddia edebilir. Müslüman ancak Allah'ın şeriatine teslim olur.

Allah, insanlardan şeriatına iman edip onu benimsemelerini istemektedir. Ve bu maksatla insanlara peygamberler göndermiştir. Örnek alınacak, insanı kurtuluşa götürecek şahsiyetler onlar ve onların takipçileridir. Buna rağmen insanların çoğu geçmişte ve günümüzde onlar yerine atalarına uymayı tercih etmişlerdir.

Ne zaman onlara "Allah'ın indirdiklerine uyun dense Onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız derler. Ya ataları bir şey anlamayıp, doğru yolu bulamadıysalar? (Bakara Sûresi 170.Âyet)

Ata da olsalar Allah'ın şeriatine aykırı ilke ve yasalar koyan, Allah'ın şeriatine uygun yaşamayanlar kişiler örnek ve lider olarak takip edildiği zaman insanı ahirette kötü sonuca götürür. Allah'ın yolundan gitmeyen atalarına, yöneticilerine büyük gördükleri kişilere uyanlar, ahirette onlara düşman olup lanet okuyacaklardır.

"Yüzleri ateşte yanıp çevrildiği gün: "Keşke Allah'a itaat etseydik" derler. Yine onlar derler ki: "Ey Rabbimiz! Biz yöneticilerimize, büyüklerimize itaat ettik de onlar bizi doğru yoldan saptırdılar. Ey Rabbimiz! Onlara azabı iki kat ver ve onları büyük bir lânete uğrat!" (Ahzab Sûresi 66-68)

Evet bu yüzden insan dünyada izinden gideceği kişileri iyi seçmelidir. Yoksa ayette de belirtildiği üzere sonuç hüsrân olur. Allah kullarının bu kötü sonuçla karşılaşmamaları için şu uyarıyı yapmaktadır.

"Rabbinizden size indirilen Kitaba uyun. O'ndan başka dostlar edinip peşlerine düşmeyin. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!" (A'râf Sûresi 3)

"İnsanlar sadece "iman ettik" demekle bırakılacaklarını ve kendilerinin imtihandan geçirilmeyeceklerini mi sandılar? (Ankebût Sûresi 2)

Kötü ameller işleyip, sonra ardından tevbe ve iman edenler bilsinler ki, senin Rabbin kötülükten sonra tevbe edenler için çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.” (A’râf Sûresi 153)

Enes (r.a.)’den şöyle rivayet edilmiştir: “Rasûlullah (s.a.v) buyurdular ki: İnsanoğlunun her biri hatakârdır. Ancak hatakârların en hayırlısı tevbekâr olanlarıdır.” Hadis (Tirmizi, İbni Mâce)

Allah’a layıkıyla iman etmemiş olanlar haydi Rabbinize iman edip yaptıklarınıza tevbe edin. Gerçekten şu üç günlük dünyaya değmez. İnsanın eceli her an gelebilir. Sonunda ölecek ve mezara gireceğiz. Amellerimiz hariç herkes bizi terk edecek. Zaman hızla geçiyor, haydi çok geç olmadan Rabbinize gerçekten iman edip yaptıklarınıza tevbe edin.

Enes (r.a.) rivayet etmiştir: Rasûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: “Ölüyü (mezara kadar) üç sey takip eder: Ailesi, malı ve ameli. Bunlardan ikisi geri döner, biri baki kalır. Ailesi ve malı geri döner, ameli kendisiyle baki kalır.” Hadis (Buhari, Müslim, Tirmizi)

“Ey insanlar! Şüphesiz ki Allah’ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o aldatıcı şeytan Allah’a karşı sizi aldatmasın.” (Fâtır Sûresi 5.Âyet)